

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 9ον

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1953

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διευθυνσις Περιδοικοῦ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λ. Σγουροῦ 2

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε., Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Γιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.500 — Ἐτησία συνδρομὴ ἑσωτ. Δρχ. 12.000, ἑξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιδοικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπίταγὴ ἀπὸ σὺ ν ὡ ς

«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Τὸ Θεῖο ἄστρο, ὑπὸ Μ. Νικολαΐδην, β) Ἕνας Θεός (ποίημα), ὑπὸ Κ. Παλαμά	1	The holy star by M. Nicolaidēs. b) A God (poem) by K. Palamas	1
Ἀχαιοί, ὑπὸ Γ. Κουρμούλην	2	«Achaeae» by G. Kourmoulis	2
Ἡ Καπετανίσσα, ὑπὸ Ε. Φωτιάδου	3	The Chieftain's wife by E. Photiades	3
Οἱ τρεῖς Μάγοι, ὑπὸ Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Στὴ φάτνη (ποίημα), ὑπὸ Α. Σημηριώτη	4	The three Magi by K. Papapanagiotou	4
Ἡ Φιλία, ὑπὸ Α. Σ. Ἰ.	5	Friendship by A.S.A.	5
Ὁ Βόλος, ὑπὸ Π. Καλονάρου	6	Volos by P. Kalonaros	6
Ἡ ἐξερεύνησις τῶν νοτίων Πολικῶν Περιχώων, ὑπὸ Δ. Δημητροκάλλην	7	Exploration of southern antarctic districts by N. Demetrocalis	7
Συμβουλαὶ διὰ τὸ βρέφος, ὑπὸ Σπ. Μπαρτσόκα	8	Advice on infantile hygiene by Sp. Bartsokas	8
Τὸ εὐλογημένον βόδι, ὑπὸ Α. Μεταξά, β) Ὁ Σχολικός μας κήπος, ὑπὸ Κ. Ζευγά	9	The blessed ox by A. Metaxas. b) Our school garden by K. Zevgas	9
Πῶς νὰ γράφετε καλὰ	10	How to write well	10
Ἰσλανδία	11	Iceland	11
Φωτογραφία δράσεως	12—13	Activity in pictures	12—13
Πρώτες βοήθειες, ἢ κυκλοφορία τοῦ αἵματος	14	First aid: Circulatory system	14
Τὸ κουνελάκι καὶ ἡ ἀλεπού, ὑπὸ Β.	15	The bunny and the fox by B.	15
Ὀπλομοχία, ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη	16	Fencing by Sp. Avlonites. b) great figures	16
Τὰ Δάση μας, ὑπὸ Π. Γρίσπου, β) Ἀγαπήσατε τὰ δένδρα (ποίημα), ὑπὸ Στ. Σπεράντζα	17	Our forests by P. Grispos.	17
Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων, ὑπὸ Π. Γρίσπου.	18	The Christmas tree by P. Grispos.	18
Ὁ Διόνυσος, ὑπὸ Γλ. Πρωτοπαπᾶ	19	Dionysus by Gl. Protopapas.	19
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	20—21	G.J.R.C. movement. b) Juniors' activity. c) Activity abroad	20—21
Μαθητικὴ Συνεργασία	22—24	Pupils' contribution	22—24
Παραμονὴ ἑορτῶν, ὑπὸ ΑΝ ΒΩ	25	Lele's deeds by ΑΝ. VO.	25
Ἐξώφυλλον: Ἡ Γέννησις: Μωσαϊκὸν τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ Δαφνίου Ἀθηνῶν.		Front cover the Nativity: Mosaic from Daphni church, Athens.	
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλον: Πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἐρυθροσταυρίτας.		Inside Front cover: To our juniors	
Ὁπισθόφυλλον: Τὰ Σύμπαντα γιορτάζουν Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.		Back cover Music by A. Panagiotopoulos. Universes are celebrating.	

Καὶ ἐφέτος οἱ Ἕλληνες ἐρυθροσταυρίζονται ἀσφαλῶς δὲν θὰ λησμονήσουν πὼς πρέπει νὰ κάνουν δι, μποροῦν, γιὰ νὰ μὴν περάσουν, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά, λυπημένα διὰ ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη τῆς ξένης φροντίδος καὶ πιδ πολὺν τὰ σεισμὸπληκτα.

Ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ποὺ ἐχρησιμοποίησαν τὸν περασμένον χρόνον, ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἄλλα μικροπράγματα, ποὺ ἔχουν καὶ δὲν

τοὺς εἶναι ἀπαραιτήτα καὶ ἀπὸ τὶς μικρὲς τῶν οἰκονομίας μποροῦν ὅλοι νὰ προσφέρουν κάτι, ποὺ θὰ δώσῃ μεγάλη χαρὰ σὲ κείνα τὰ παιδιὰ, ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε

Ὁ κάθε Ἐρυθροσταυρίτης χωριστά, καθὼς καὶ κάθε Ἐρυθροσταυρικὴ ομάδα ἄς κάμῃ πρόγραμμα γιὰ τὴν ὥραία αὐτὴ προᾶ, ποὺ θὰ χαρίσῃ στοὺς δωρητάς, χωρὶς ἀμφιβολία, πιδ μεγάλη χαρὰ ἀπὸ ἐκεῖνην, ποὺ θὰ δοκιμάσουν γιὰ τὰ ὥραία δῶρα, ποὺ θὰ δεχθοῦν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ φίλους τῶν.

Μὲ τέτοιες ἐκδηλώσεις χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίζονται ἄς προετοιμασθοῦν νὰ ἑορτάσουν τὴν γέννησι τοῦ Θεοῦ Βρέφους, γιὰ νὰ ψάλλουν καὶ αὐτοί, ἐπάξια, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους, τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Δεκέμβριος 1953.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Γι' αὐτὸ καὶ ἀξιώθηκαν ν' ἀκούσουν τὸ μέγα μῆνυμα, ποὺ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἔφεραν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, τὸ μῆνυμα τῆς εὐδοκίας ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ τῆς εἰρήνης πάνω στὴ γῆ.

Τὸ ἴδιο ἄστρο εἶναι αὐτὸ, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ κι' ἐμᾶς κάθε χρόνο στὴ θεία φάτνη. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἀναζητήσουμε στὴ Βηθλεὲμ. Μποροῦμε νὰ τὴν στρώσουμε μέσα στὴν ἴδια τὴν ψυχὴ μας. Μποροῦμε νὰ κάμωμε φάτνη τὴν ἴδια τὴν καρδιά μας. Φτάνει νὰ ἀφήσωμε νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ τὸ θεῖο ἄστρο, ποὺ εἶναι μέσα μας.

Υπάρχουν ὅμως στιγμὲς —καὶ εἶναι, ἀλλοίμονο πολὺς— ποὺ ἡ ψυχὴ μας συννεφιάζει καὶ ἀναταράσσεται ἀπὸ τὴν πόρτα τῶν παθῶν καὶ ἡ καρδιά μας φουρτουνιαίει καὶ θολώνει. Πῶς νὰ λάμψῃ μέσα στὴ θύελλα τὸ ἄστρο; Καὶ πῶς νὰ στρώσωμε στὴν τρικυμισμένη καρδιά μας τ' ἀνάλαφρα χόρτα τῆς φάτνης καὶ νὰ προετοιμάσουμε τὸ μαλακὸ λίκνον τοῦ γεννώμενου Θεοῦ;

Ἡ ψυχὴ μας πρέπει νὰ εἶναι καθαρὴ καὶ ξάστερη, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ προβάλῃ μέσα της θερμὸ καὶ ζωογόνο, τὸ θεῖο ἄστρο. Καὶ ἡ καρδιά καὶ ἀπαλή, μεγάλη καὶ πλατεία, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ χωρέσῃ τὸ μέγα θαῦμα.

Τότε ψάχνοντας μέσα στὰ πιδ βαθεῖα τῆς μέρης, θὰ βροῦμε τὸ χρυσόν, τὸν λίθον καὶ τὴν σμύρνα — τὰ λαμπερά καὶ πολύτιμα δῶρα τῆς ψυχῆς, ποὺ θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ προσφέρουμε στὸ Γεννώμενο Θεό. Καὶ τότε θ' ἀκούσουμε καὶ θὰ νοιώσουμε κι ἐμεῖς, τονισμένη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς μας, τὴν ἀρμονικὴ φωνὴ τῶν ἀγγέλων, ποὺ ὕμνει τὸ Θεὸ καὶ εὐαγγελίζεται στοὺς ἀνθρώπους τὴν εὐδοκίαν καὶ τὴν εἰρήνην.

Χάρισέ μας αὐτὴ τὴν εὐτυχία μεγάλαν καὶ πολυεύσπλαχυν Θεέ! Βοήθησέ μας νὰ καθαρίσουμε τὴν ψυχὴν καὶ νὰ ἐξαγνίσωμε τὴν καρδιά μας. Καὶ κάμε νὰ λάμψῃ μέσα μας τὸ ἄστρο Σου, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἰδοῦμε καὶ νὰ προσκυνήσουμε τὸ ταπεινὸ λίκνον τοῦ Υἱοῦ

Σου καὶ νὰ νοιώσουμε καὶ νὰ χαροῦμε σ' ὅλη τὴ δόξα καὶ τὴ σημασίαν τοῦ μέγα θαύματος τῆς Γεννήσεως Του.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τμήμα

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36199

ΑΧΑΙΟΙ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Σχεδόν αμέσως μετά τους 'Ιωνας κατήλθον εις την 'Ελλάδα οί 'Αχαιοί. Πολυαριθμότεροι 'Ισως, άσφαλώς δέ περισσότεροι πολεμικοί και όρμητικώτεροι τών 'Ιώνων, κατάρθωσαν ένωρίς νά επιβληθούν και νά γίνουιν άπόλυτοι σχεδόν κυρίαρχοι τής ήπειρωτικής 'Ελλάδος. Προικισμένοι με δυναμικότητα και οργανωτικόν πνεύμα, άνέτρεψαν τās συνθήκας ζωής, πού έπεκράτουν μέχρι τότε εις την χώραν.

Τήν ήρεμον άγροτικήν ζωήν, διαδέχεται, με τήν καθόδον τών 'Αχαιών, ταραχώδης βίος πολεμικών περιπετειών. 'Ισχυραί άκροπόλεις, όπως αί τών Μυκηνών και τής Τίρυνθος, ιδρύονται, διά νά χρησιμεύσουιν ως άσφαλείς τόποι διαμονής και πολεμικά όρμητήρια τών άριστοκρατικών γενών τών 'Αχαιών.

Οί 'Αχαιοί έγνώρισαν ένωρίς ήμέρας δόξης, πλούτου και ισχύος. 'Ηλθον εις έπαφήν με τούς διαφόρους μεσογειακούς λαούς και έγνώρισαν τούς πολιτισμούς των. Το όνομά των άναφέρεται ήδη εις Αιγυπτιακάς επιγραφάς του δεκάτου τρίτου αιώνος πρò Χριστού.

Τόν λεγόμενον Μυκηναϊκόν πολιτισμόν, εδημιούργησε τò 'Αχαικόν πνεύμα, στηριχθέν εις τὰ στοιχεία του πολιτισμού τών Προελλήνων.

Ο Μυκηναϊκός πολιτισμός κατεστράφη βραδύτερον υπό τών Δωριέων. Διεσώθησαν όμως έκ τής καταστροφής δύο άψευδείς μάρτυρες, οί όποιοί ήμπορούν νά μάς διδάξουν πολλά περί του μεγαλείου και του ύψους, εις τò όποίον είχε φθάσει.

Έχομεν πρώτον τὰ έρείπια τών Μυκηναϊκών άκροπόλεων με τούς άφθάρτου μεγαλοπρεπείας τάφους τών 'Αχαιών βασιλέων. Τα κτίρια-κά συγκροτήματα, οί τάφοι και τὰ

έντός τών τάφων πολύτιμα εύρήματα, μαρτυρούν διά τήν τεχνικήν άνωτερότητα και τήν κοινωνικήν πρόοδον τών φορέων του πολιτισμού αυτού.

Έπειτα ο Όμηρος. Τα όμηρικά έπη άναφέρονται εις τήν πολιορκίαν και εκπόρθησιν τής Τροίας υπό τών 'Αχαιών. Είναι τò πρώτον ανθρώπινον πνευματικόν έργον, εις τò όποίον αντικατοπτρίζεται ή ψυχική άνωτερότης και ή πολεμική άρετή ενός πράγματι εύγενούς λαού.

Ο Όμηρος άποκαλεί 'Αχαιούς όλους όμολογούς 'Ελληνες. Κατά τήν εποχήν τής συνθέσεως του πυρήνος του έπους, οί 'Αχαιοί πράγματι ήσαν εκείνοι οί όποιοί είχαν εις χείρας τās τύχας τής 'Ελλάδος. Ός 'Ιωνες άναφέρονται μόνον οί κάτοικοι τών 'Αθηνών, όχι και τόνσην σημαντικής πόλεως κατά τήν εποχήν εκείνην. Οί Δωριείς άναφέρονται ως έν από τὰ διάφορα φύλα, πού κατώκουν τήν Κρήτην.

Οί 'Αχαιοί λοιπόν κυριαρχούιν τότε του 'Ελληνικού κόσμου και ρυθμίζουν τās τύχας του. Αυτοί συνέλαβαν και έπραγματοποίησαν τήν έκστρατείαν κατά τής Τροίας. Πραγματικός λόγος του πολέμου εκείνου ήτο νά εγκατασταθούιν οί 'Ελληνες εις τὰ πλούσια Μικρασιατικά έδάφη. Η εξέλιξις τών πραγμάτων απέδειξεν, ότι χωρίς τήν Μικράν 'Ασίαν ήτο αδύνατον νά φθάσει εις τò σημείον, τò όποίον έφθασεν ο 'Ελληνικός πολιτισμός.

Οί κυριώτεροι ήγεμόνες του Τρωϊκού πολέμου ήσαν 'Αχαιοί. Ο 'Αγαμέμνων, ο Μενέλαος, ο Νέστωρ, ο 'Αχιλλεύς. Οί τρεις πρώτοι Πελοποννήσιοι, ο τελευταίος Θεσσαλός, από τήν Φθίαν. Και πράγματι, όλα τὰ δεδομένα διδάσκουν, ότι κύρι-

αι κοιτίδες τών 'Αχαιών ύπήρξαν ή Θεσσαλία και ή Πελοπόννησος. Η Θεσσαλία μάλιστα είναι ή πρώτη 'Ελληνική χώρα, εις τήν όποίαν έθεσαν άσφαλή πόδα και διέμειναν επί μακρόν χρόνον, πρίν έλθουιν εις τήν Πελοπόννησον, οί από βορρά έπιδραμόντες 'Αχαιοί.

Ο Όμηρος άποκαλεί τούς 'Ελληνες όχι μόνον 'Αχαιούς αλλά και 'Αργείους. Είτε εις τò Θεσσαλικόν είτε εις τò Πελοποννησιακόν 'Αργος άναφέρεται, πάντοτε περί 'Αχαιών πρόκειται. Και μάλλον φαίνεται ότι τò έπίθετον αυτό τών 'Ελλήνων ύποδηλοί τò Θεσσαλικόν ή άλλως Πελασγικόν 'Αργος. Άλλωστε και τò όνομα 'Αργοναυτὰι έρμηνεύεται ότι σημαίνει «ναυται από τò Θεσσαλικόν 'Αργος». Είναι δέ οί 'Αργοναυται, οί τολμηροί εκείνοι θαλασσοπόροι 'Αχαιοί, οί όποιοί εξέκίνησαν υπό τήν ήγεσίαν του 'Ιάσονος από τήν 'Ιωλκόν και διέτρευσαν τόν 'Ελλήσποντον. Οί πρώτοι 'Ελληνες, οί όποιοί έπεχείρησαν νά ιδρύσουιν άποικίαν μακράν τής μητροπόλεως.

Από τās Θεσσαλικάς αυτών κοιτίδας έτράπησαν οί 'Αχαιοί πρòς νότον. Φαίνεται ότι διά τήν μετακίνησιν αυτήν ήντάγκασαν τούς 'Αχαιούς οί Δωριείς, οί όποιοί είχαν φθάσει ήδη εις τήν 'Ηπειρον και ήρχισαν νά τούς πιέζουιν.

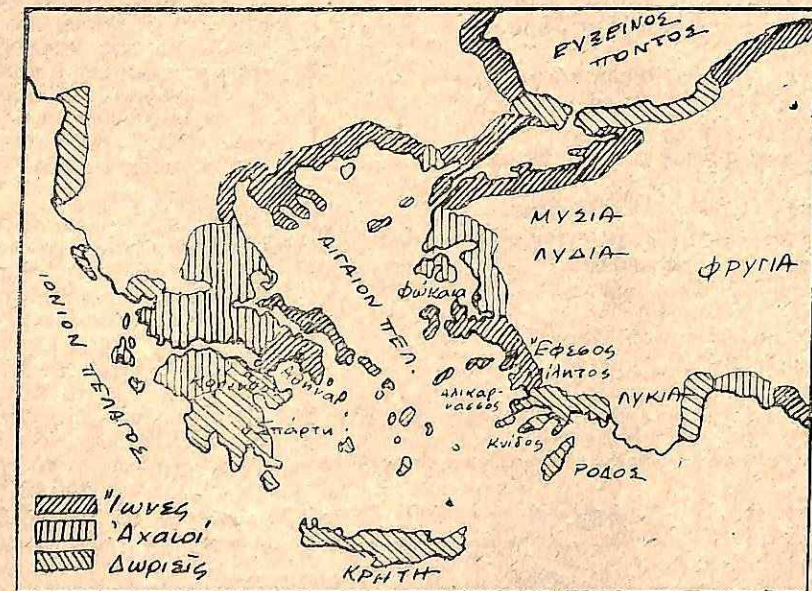
Και πράγματι εις τήν ανάμνησιν τών αρχαίων συγγραφέων διτηρήθη τò γεγονός, ότι Δωριείς, υπό τò όνομα Θεσσαλοί, εξέκίνησαν από τήν Θεσπρωτίαν τής 'Ηπείρου και έξεδίωξαν τούς 'Αχαιούς από τήν Αιολίδα, ή όποία εύρίσκεται εις τήν δυτικήν ένδοχώραν τής Θεσσαλίας, εις τās ύπωρειας τής Πίνδου.

Οί Αιολείς πιεσθέντες έτράπησαν πρòς άνατολάς. Έν τμήμα έξ αυτών ήλθε και εγκατεστάθη εις τήν Λέσβον, τήν Τένεδον και τήν άπέναντι μικρασιατικήν παραλίαν. Είναι οί γνωστοί κατά τούς ιστορικούς χρόνους Αιολείς, οί κάτοικοι τής Αιολίδος. Τούς Αιολείς τούτους άγνοεί ο Όμηρος, διότι ήλθον εις τήν Μ. 'Ασίαν και τήν Λέσβον εις χρόνους νεωτέρους τής συνθέσεως τών έπων.

Άλλοι έτράπησαν πρòς νότον, ακολουθήσαντες διττήν κατεύθυνσιν. Οί μèn έξ αυτών, άνάμεικτοι μετά Βοιωτών, Δωρικής καταγωγής, ήλθον και εγκατεστάθησαν εις τήν Βοιωτίαν. Οί λοιποί έφθασαν διά τών κοιλάδων τής Οίτης και του Παρνασσού εις τόν Κορινθιακόν κόλπον, όπόθεν διεπεραιώθησαν εις Πελοπόννησον. Ίδρυσαν εκεί τās ισχυράς ήγεμονίας τών Μυκηνών, τής Σπάρτης, τής Πύλου, τών όποίων τò μεγαλείον ύμνει ο Όμηρος.

Τμήματα τών 'Αχαιών τής Πελο-

(συνέχεια εις σελ. 6)

Η ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

Μίαν έαρινήν ήμέραν του 1882 άφινε τήν τελευταίαν πνοήν της εις ένα πτωχικόν, άλλ' άπαστράπτον από καθαριότητα, σπιτάκι τής Κηφισιάς μία από τās θρυλικάς γυναικάς του 21, ή «λεβέντισσα», όπως τήν προσωνόμαζαν, Κυρά Βασιλική, σύζυγος του Σουλιάτου καπετάνου-του ήρωος-Κίτσου Τζαβέλα. Μόνη, κατάμονος έξούσεν ή «Καπετάνισσα» με σύντροφον τās άναμνήσεις : Ο Κίτσος είχεν αποθάνει, και όκτώ παιδιά της είχαν έπίσης αποθάνει, τὰ περισσότερα «άπό βόλι», όπως άλλωστε και όλοι σχεδόν οί συγγενείς της. Καί αί ασχολαί της ήσαν τώρα νά καθαρίζη ή ίδια τήν 'Εκκλησίαν-τής Κηφισιάς, νά διαθέτη τò μεγαλύτερον μέρος τής μικράς της συντάξεως εις τούς πτωχούς, — και τὰ λουλούδια! Κυρτωμένη από τὰ γηρατεία, ένευμείτο τήν νεότητά της και ήρέσκετο νά στολίζη τούς άργυρούς της πλέον κροτάφους με κίτρινα λουλούδια, όπως τότε, όταν έκαμάρωνε πλησίον του ήρωος μνηστήρος, έπειτα συζύγου. Καί ήσαν παλαιά της άγάπη τὰ λουλούδια : Όταν ο Τζαβέλας έπεχειρεί έφόδους έκτός του φρουρίου του Μεσολογγίου — άφηγείται παλαιός χρονογράφος, — ή Βασιλική τόν παρηκολούθει από τās έπάλξεις και με άγωνίαν έπερίμενε νά επιστρέψη. Μόλις επανήρχετο με τὰ παλληκάρια του νικητής, του έδιδε πάντοτε ένα λουλούδι, — έκφρασιν σιωπηλήν του θαυμασμού της. Καί μη λησμονούσα ποτέ τούς θριάμβους, τās δόξας, αλλά και τās συμφοράς του 'Αγώνος, δέν έλησμονούσε και τούς ποταμούς τών αίμάτων! — Πολύ αίμα έχύθηκε, παιδιά μου, γιά τήν έλευθερία, — έλεγε διαρκώς.

Ο Κίτσος έμνηστεύθη τήν Βασιλικήν ολίγους μήνας πρίν τò Μεσολόγγι «άναληφθί εις τούς ουρανούς», κατά τόν ωραίον στίχον του φιλέλλη-νος ποιητού. Όλας τās τρομακτικές τελευταίας ήμέρας τής μαρτυρικής πόλεως έπέρασεν ή Βασιλική — άφωσιωμένη μνηστή — πλησίον του Κίτσου: Τόν έλάτρευε και τόν έθαύμαζε. Καί εκείνος, μετά τήν έξοδον τών «Έλευθέρων Πολιορκημένων», ένυμφεύθη μεγαλοπρεπώς εις τò Ναύπλιον τήν άτρόμητον κόρην, ή όποία έδάδιζε παραπλεύρως του τήν φοβεράν εκείνην νύκτα τής Έξόδου, ένοπλος, έτοιμη νά θυσιάσθη χάριν του Κίτσου και τής Πατρίδος.

Όπως διέπρεψεν εις τόν πόλεμον, διεκρίθη και έπειτα ή Βασιλική Κίτσου Τζαβέλα εις τήν Αύλην του Όθωνος, όπου ο Βασιλεύς και μάλιστα ή Βασίλισσα τήν ύπερηγάπων. Έφόρει πάντοτε 'Ελληνικήν ολόχρυσον στολήν και πολυτελές φέσι με «μπιμπιλές» — γαρνιρισμένον με πολύτιμον δαντέλαν — και έφάνταζε και εις τò ειρηνικόν Παλάτι πράγματι Καπετάνισσα. Εις ένα από τούς άνακτορικούς χορούς — όπου όμως δέν έχόρευε ποτέ — τήν είδεν ή σύζυγος του πρεσβευτού της Ρωσίας και τόνσην έγοητεύθη, ώστε τήν έπληρώσε και τήν παρεκάλεσε νά τήν ζωγραφίση. Η Βασιλική ήρνήθη, φοβουμένη ότι θα αποθάνη κατά τήν λαϊκήν πρόληψιν. Άλλ' ένέδωσεν, όταν άντελήθη ότι ήτο έπιθυμία και τής 'Αμαλίας, με τήν όποιαν είχε τόνσην οικειότητα ή Βασιλική, ώστε δέν τήν άπεκάλει «Μεγαλειοτάτην», όπως αί άλλαι κυρίαί της τιμής, αλλά «Αδελφούλα μου».

Τώ 1855, όταν απέθανεν ο Καπετάνος, άφήκεν ή Καπετάνισσα τò

Παλάτι και άπεσύρθη εις τήν Κηφισιάν: Ο έπίσημος κόσμος χωρίς τόν Κίτσον δέν είχε πλέον καμμίαν χαράν. Καί τής τò άνταπέδωσε κατά τήν κηδείαν της: Κανείς έπίσημος δέν παρέστη! Άλλ' ο μεγαλύτερος δημοσιογράφος τής εποχής, έκπροσωπών τήν κοινήν γνώ-

Μόνη έξούσε ή Καπετάνισσα με σύντροφον τās άναμνήσεις

μην, συνώψισεν εις μίαν φράσιν τήν τιμήν αλλά και τήν πικρίαν του Έθνους: «Η 'Ελλάς δέν παρηκολούθησε χθές τήν κηδείαν τής Βασιλικής Κίτσου Τζαβέλα».

Ο έπιτετραμμένος τής Αυστρίας κ. Βίντερσταϊν παραδίδει εις τόν πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον έν βαγόνιον πλήρες έφοδίων βάρους 7 τόννων διά τούς σεισμοπλήκτους τών 'Ιονίων Νήσων, προερχομένων έκ δωρεάς του Αυστριακού Ε. Σ. Ο έν Αυστρία ένεσχηθείς διά τόν αυτόν σκοπόν έβρανος απέδωκεν τò ποσόν του ενός δισεκατομμυρίου δραχμών, όπερ έτέθη εις τήν διάθεσιν τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως.

The chargé d'Affaires of Austria Mr. Winterstein delivering to the president GRC Mr. C. Georgacopulo, a railway car full of supplies weighing 7 tons, donation of the Austrian Red Cross for the earthquake victims in the Ionian Islands.

The collection organized in Austria to this end yielded the amount of one billion Dracmas that were put at the disposal of the Greek Government.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΓΟΙ

θερνάει με γνώσι καὶ ἀνθρωπιά.
Ξέρει ὅλες τὶς γλῶσσες τῆς Ἀ-
σίας καὶ ἔχει μαζέψει στὸ παραμυ-
θένιο παλάτι του, ὅλα τὰ ἔργα τῆς
τέχνης καὶ ὅλα τὰ ἀρώματα τῆς Ἀ-
φρικῆς. Ἦναι ὁ προστατευόμενος

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γυμν.

τίζαν φωτοστέφανο στὸ ἐξάκι-
θό κεφαλάκι του. Μέσα στὸ
ἀκούσαν μιὰ γλυκὴ ἀρμη-
γελικὴ ψαλμωδία. Γάλα

—Ο Κύριός μου είναι τὸ καύχημα τῆς ἑνδοξίας πατρίδος μου. Εἶναι μέγας ἱστορικός καὶ βαθὺς ἀστρολόγος καὶ ἀστρομάντις. Κυ-

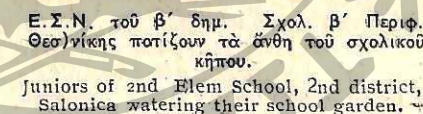
Πιὸ πέρα στὴ φάτνη ἡ πανύμνητη
ἀειπάρθενη Μαριάμ θήλαζε τὸ Θεῖο
βρέφος. Χρυσὲς ἀχτίνες ἐσχημά-

Μὰ στήν ψυχή πιδ ἀπόκοσμα
 ἕνα ρίγος μου φέρνει
 τῆς Μάννας τὸ χαμόγελο,
 μπρὸς στὴ φατνὴ σὰ γέρων.

κινούνται, όταν ο ανθρωπος, που τα μεταχειρίζεται είναι από εκείνους τους απατεώνας, που κατορθώνουν να δημιουργήσουν γύρω από το πραγματικά έλβετινόν άτομόν τους κάποια φήμη και κάποιο κύρος και έτσι ήσυχα από κάτω απ' αυτό το σκέπασμα αναπτύσσονται με όλη την σύνεσι και μεγαλοπρέπεια τη μο-

Τότε η μέχρι τώρα άπλη συμπαράστασι του φίλου μετατρέπεται σὲ ἐπίμοχθον προσπάθειαν βοηθείας καὶ ὅχι σπώναν θνήει μέχρι τῆς αὐτοθυσίας γιὰ τὸ φίλον. Γιατί, ἂν ἡ φιλία εἶναι πραγματικὴ καὶ δὲν εἶναι ριχτὴ τότε ἡ βοήθεια, ποὺ θὰ δώσῃς στὸν κατατρεγμένο φίλο σου, ἀφοῦ ἐξαντληθούν ὅλα τὰ ἄλλα μέσα, θνήει μετὰ τὴν αὐτὴν διάθεσι γιὰ νὰ σώσῃς τὸ φίλο σου, ποὺ κινδυνεύει, καὶ μέχρι τῆς θυσίας του πολυτιμότερον ἀγαθού, ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, τῆς ζωῆς.

Α. Σ. Α.

Ο Βόλος και τὰ γύρω χωριά τοῦ Πηλίου.

Γιά νά γνωρίσουμε τήν Ἑλλάδα

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Μία ἀπό τίς ωραιότερες χειμωνιάτικες Ἑλληνικές ἐκδρομές εἶναι τῆς Θεσσαλίας καί εἰδικώτερα στήν περιοχή τῆς Μαγνησίας καί τοῦ Πηλίου, ὅπου ἡ ωραιότατη πόλις τοῦ Βόλου, τὸ καύχημα καί τὸ ἐμπορικὸ καί βιομηχανικὸ κέντρο ὅλης τῆς περιοχῆς.

Ὁ Βόλος βρίσκεται στὸν Παγασητικὸ κόλπο, μὲ τίς δαντελωτές, ἀκτές, στῇ θέσῃ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων, Ἰωλκοῦ καί Δημητριάδος, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀργοναυτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπ' ἐκεῖ ἐξεκίνησαν γιὰ τὴν Κολχίδα. Ἡ περιοχή ἦταν ἀρχαιοτάτο κέντρον

πολιτισμοῦ τῆς Θεσσαλίας, ποὺ διακαίολογεί καί ἐπικυρώνει τὴ μυθολογικὴ παράδοσι.

Μετὰ ἀπὸ τὸν 15ον αἰῶνα οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου, βιοτέχναι καί γεωργοί, ἄρχισαν νὰ ἐγκαθίστανται πρὸς τὴν παραλία, νὰ κάνουν ἐξαγωγὲς σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τῇ Βενετίᾳ.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη χρονολογεῖται καί τὸ τουρκικὸ μικρὸ κάστρο τοῦ Βόλου, γύρω στὸ ὁποῖο ἄρχισε ν' ἀκμάζει τὸ Ἑλληνικὸ στοιχεῖο.

Ὅταν ἐγίνε ἡ προσάρτησις τῆς

Θεσσαλίας στὴν Ἑλλάδα, τὸ 1881, ὁ Βόλος εἶχε πληθυσμὸ 5 χιλιάδες κατοίκους.

Τὸ εὐχάριστο γεγονός ἀποθανάτισε τότε ὁ ἀλησμόνητος Γ. Σουρῆς, μὲ ἓνα ωραιότατο ποίημα, ποὺ ἀρχίζει μὲ τοὺς ἀκολουθοῦς στίχους:

Χαρῆτε καὶ ἀράζουμε ἀδέρφια μου
[στὸ Βόλο,
Κι ἐδῶ γλυκὰ ξημέρωσεν ἐλευθερίᾳς
[ἡμέρα.
Ἀπάνω στὰ κατάρτια σας καί στὸ
[βαπόρι ὅλο
Ἑλληνικὴν ὑψώσατε τεράστιαν παν-
(τιέρα. ...

Σήμερα ἔχει πάνω ἀπὸ 60 χιλιάδες πληθυσμὸ καί εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ἐμπορικὰ καί βιομηχανικὰ κέντρα τῆς χώρας.

ἔχει ἀξιολόγη βιομηχανία, καταποθήκες, ἐργαστᾶσια ἐπιουργίας καί ὑφαντουργίας, μηχανουργεῖα καί πλήθος ἄλλες ἐπιχειρήσεις.

ἔχει ἐπίσης ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικὰ Ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα τῆς Ἑλλάδος, μὲ περίφημα προϊστορικὰ καί ἱστορικὰ εὑρήματα τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ σημερινὴ πόλις τοῦ Βόλου εἶναι νεωτάτη μὲ ρυμοτομίαν ἀμερικανικὴ, ωραίους δρόμους, πλατεῖες, ὡραία κτίρια δημόσια καί ἰδιωτικὰ κέντρα, περίφημες ἐκκλησίες.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βόλου, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται γιὰ τὸ πρακτικὸ ἐπιχειρηματικὸν τοὺς πνεύμα, κατέχουν θέσι ξεχωριστῇ, ὅχι μόνον στὴν Αἴγυπτο, ὅπου πρωτεύουν, ἀλλὰ καί εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ὅπως στὰς Ἡνωμ. Πολιτεῖας τῆς Ἀμερικής. Ἀλλὰ μαζί μὲ τὸ ἐπιχειρηματικὸν τοὺς πνεύμα διατηροῦν καί τὴν ἀγάπην τοὺς πρὸς τὸν τόπον καί γενικώτερα πρὸς τὴν Ἑλλάδα καί διακρίνονται γιὰ τὸν πατριωτισμὸν τοὺς.

Οἱ κάτοικοι τοῦ προέρχονται, εἴτε ἀπὸ τὰ γύρω χωριά: Ἀνω Βόλο, Μακρινίτσα, Πορταριά, Ἅγιο Λαυρεντίο εἴτε ἀπὸ τὰ μακρινότερα χωριά τοῦ Πηλίου, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλα, ὅλα 24 τὸν ἀριθμὸν, γραφικώτατα καί ἀρχαιοτάτα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν κέντρα παιδείας καί πολιτισμοῦ ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ χρόνια.

Ε.Σ.Ν. τοῦ δημ. Σχολ. Καρύτσης Καρπενησίου προσέφεραν παπούτσι εἰς πτωχὸν συμμαθητὴν των.

Juniors of Elem School, Karytsa, Karpenissi offering a pair of shoes to a poor schoolmate

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΩΝ

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΤΙΩΝ ΠΟΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Οἱ βόρειες περιοχὲς τῆς γῆς ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς ἐγίναν ἀντικείμενο ἐξερευνησεως διαφόρων τολμηρῶν θαλασσοπόρων καί ἐξερευνητῶν, ὅπως ἔχουμε ἰδεῖ ὡς τώρα. Καί εἶναι εὐκολὸ νὰ καταλάβωμε τὸ γιὰτί. Ἄν παρατηρήσωμε μὲ προσοχὴ μιὰ ὑδρόγειο σφαῖρα, ὅπου εἰκονίζεται σὲ πολὺ μικρὴ βέβαια κλίμακα ὁλόκληρη ἡ γῆ, θὰ ἰδοῦμε ὅτι ἡ ξηρὰ καί ἡ θάλασσα δὲν βρίσκονται κατὰ τὴν ἴδια ἀναλογία στὰ δυὸ ἡμισφαίρια. Οἱ μεγαλύτερες ἐκτάσεις τῆς ξηρᾶς βρίσκονται στὰ βόρειο ἡμισφαίριο καί τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ νοτίου ἡμισφαρίου ἀποτελεῖται ἀπὸ θάλασσα. Μεγάλες ἐπίσης ἐκτάσεις τῶν τριῶν ἡπείρων, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καί τῆς Ἀμερικής βρίσκονται πέρα ἀπὸ τὸ βόρειο πολικὸ κύκλο, στῇ λεγομένῃ βορεῖα πολικῇ ἢ κατεψυγμένῃ ζώνῃ. Οἱ ἐξερευνητὲς λοιπὸν μπορούσαν σχετικὰ εὐκολὰ, ξεκινώντας ἀπὸ σημεία τῶν ἡπείρων, ποὺ ἐγγειτόνευαν μὲ τίς πολικὰς περιοχὰς, νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν ἐξερεύνησίν των.

Ἐπειτα ὑπῆρχε καί ἓνας λόγος, ποὺ ἔκαμε τοὺς διαφόρους ἐξερευνητὰς νὰ στραφοῦν ἀπὸ νωρὶς πρὸς τίς βόρειες πολικὰς περιοχὰς. Ἡ ἐπιθυμία καί ἡ βεβαιότης τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους, ἂν κατάρθωναν νὰ ἀνακαλύψουν θαλάσσιο δρόμο, ποὺ νὰ τοὺς ὡδηγοῦσε ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Ἀσίας συντομώτερα πρὸς τίς μυθικὰς καί πλούσιες χώρας τῆς Ἰαπωνίας καί τῆς Κίνας, χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουν τὸ μακρινὸ καί ἐπικίνδυνον γύρο τῆς Ἀφρικής.

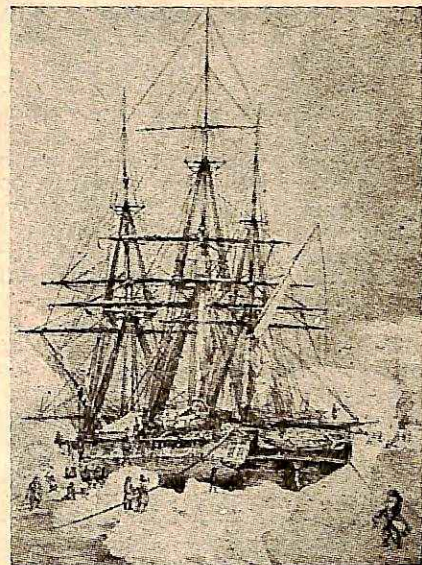
Δὲν συνέβαινε ὅμως τὸ ἴδιο καί γιὰ τίς περιοχὰς τοῦ Νοτίου Πόλου. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς θαλασσοπόρους εἶχαν ἐπιχειρήσει νὰ προχωρήσουν πρὸς τίς νότιες θάλασσες, πέρα ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Χόρν, τὸ νοτιώτερον σημεῖο τῆς ἀμερικανικῆς ἡπεί-

ρου καί πέρα ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καί τὴ Νέα Ζηλανδία, δὲν εἶχαν συναντήσῃ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον θάλασσα καί μάλιστα θάλασσα ἐπικίνδυνη, τὴν ὁποίαν διαρκῶς σχεδὸν ἀνατάραζαν φοβερὲς τρικυμίες, ἐσκέπαζε πυκνὴ ὁμίχλη καί ἡ ὁποία, ὅσο προχωροῦσε κανεὶς πρὸς τὰ νότια, γινόταν ἀκόμα πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὰ παγόμενα. Παρὰ τοὺς κινδύνους αὐτοὺς, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους ἐγίνε ἀφορμὴ νὰ ἐξερευνηθοῦν καί οἱ θάλασσες ἐκεῖνες.

Πρῶτος, ποὺ ἔδωσε λεπτομερεῖς πληροφορίες γιὰ τίς νότιες θάλασσες, ἦταν ἓνας κυνηγὸς φακῶν καί θαλασσιῶν ἐλεφάντων, ὁ Οὐίλλιαμ Σμιθ. Κυνηγώντας τὰ θαλάσσια αὐτὰ κῆττ ὁ Σμιθ ἐπροχώρησε, κατὰ τὸ 1819, πέρα ἀπὸ τὴν περιοχή τοῦ Ἀκρωτηρίου Χόρν καί ἀνεκάλυψε τὰ νησιά Νότια Σέτλανδ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἑνὸς ἀπὸ τὰ νησιά αὐτὰ ὁ πλοίαρχος Πέντλετον (Pendleton) παρετήρησε πέρα μακριὰ ἓνα ἐνεργὸ ἡφαίστειο. Ἦταν τὸ νησὶ Πάλμερ.

Παρακινούμενος ἀπὸ τίς πληροφορίες αὐτὰς ἓνας ἄλλος κυνηγὸς φακῶν, ὁ Ἀγγλὸς Βέντελ (Weddell), ἐπλευσε ἀκόμη νοτιώτερα καί ἀνεκάλυψε τὸ 1823 τὰ νησιά Νότιες Ὀρκάδες, πλησιάζοντας ἔτσι, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο θαλασσοπόρο ἢ ἐξερευνητῇ, πρὸς τὸ νότιο Πόλο. Τὸ ταξίδι αὐτὸ τοῦ Βέντελ εἶχε μεγάλη ἀπήχησι στοὺς κύκλους τῶν ἐξερευνητῶν καί τῶν θαλασσοπόρων, διότι, κατὰ τίς πληροφορίες, ποὺ ἔδινε εἶχε φθάσει σὲ μιὰ θαλασσίαν περιοχή, ὅπου δὲν διέκρινε οὔτε τὸ παραμικρὸν κομμάτι ἀπὸ πάγους, σὲ ὅση ἀπόστασι ἔφθανε τὸ μάτι του.

Τὸ 1832 ἓνας ἄλλος πλοίαρχος, καί αὐτὸς κυνηγὸς θαλασσιῶν κητῶν, ὁ Μπίσκοε (Biscoe) ἀνεκάλυψε τὰ νησιά Γκράχαμ. Ὑστερα ἀπὸ

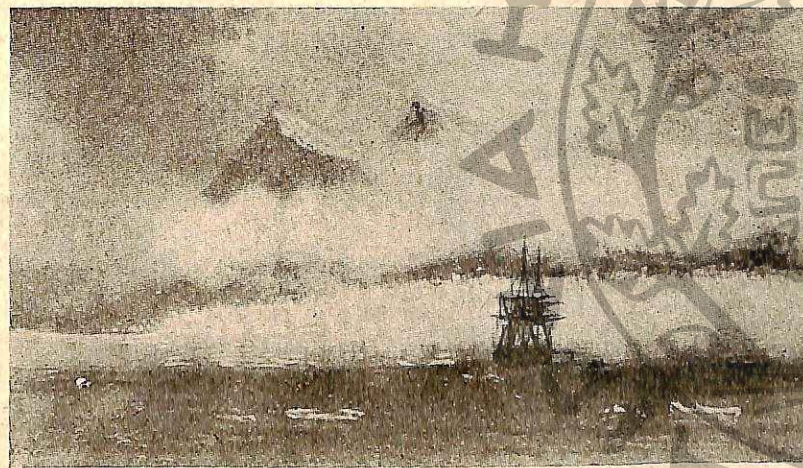
Ἀπὸ τὸ ταξίδι στὸ Νότιο Πόλο τοῦ Ντυμόν ντ' Οὐρβίλ, τὸ πλοῖο τοῦ ὁποῖου μὲ μεγάλη δυσκολία κατάρθωσε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς πάγους, ὅπου εἶχε ἀποκλεισθῇ.

τίς πληροφορίες αὐτὰς τὸ Ἀγγλικό, τὸ Ἀμερικανικὸ καί τὸ Γαλλικὸ Ναυαρχεῖο, ἀπεφάσισαν νὰ ὀργανώσουν ἐξερευνητικὰς ἀποστολὰς γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν νέων χωρῶν, ποὺ πιθανὸν νὰ ὑπῆρχαν πέρα ἀπὸ τὰ νησιά, ποὺ ἀναφέραμε. Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τίς ἀποστολὰς αὐτὰς ἦταν ἡ Γαλλικὴ, μὲ ἀρχηγὸ τὸ ναύαρχο Ντυμόν ντ' Οὐρβίλ (Dumont d'Urville) καί ἡ Ἀγγλική, μὲ ἀρχηγὸ τὸν πλοίαρχο Τζάιμς Ρὸς (Ross).

Στηριζόμενος στὶς πληροφορίες τοῦ Βέντελ ὁ Γάλλος ναύαρχος, ξεκίνησε ἀπὸ τὸν πορθμὸ τοῦ Μαγγελάνου, πλέοντας πρὸς νότον. Ἐπείρασσε τὰ νησιά Σέτλανδ, ἀλλ' ἀντὶ νὰ βρῇ θάλασσα ἐλεύθερη ἀπὸ πάγους, ὅπως ὁ Βέντελ, βρῆκε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Παντοῦ ὑψωνόταν μπροστά του ἓνα τεράστιον τεῖχος ἀπὸ πάγους, ποὺ τὸν ἐμπόδιζε νὰ προχωρήσῃ περισσότερο πρὸς τὰ νότια. Τὸ πλοῖο του μάλιστα κλείστηκε ἀνάμεσα στοὺς πάγους καί μὲ μεγάλη δυσκολία κατάρθωσε νὰ ἐλευθερωθῇ, χωρὶς σὲ μιὰ φοβερὴ θύελλα, ποὺ σκόρπισε τὰ παγόμενα καί τὸ ἐλευθέρωσε. Ὁ ντ' Οὐρβίλ ἔλλαξε τότε πορεῖα ἀναζητώντας ἐλεύθερη θάλασσα σὲ ἄλλα σημεία. Ἀλλὰ τίποτε παντοῦ συναντοῦσε μπροστά του ἓνα ἀδιαπέραστο τεῖχος πάγων.

Ἐπὶ τρία ἔτη (1837 - 40) ὁ Γάλλος ναύαρχος, ξεκινώντας πότε ἀπὸ τὴ νότιο Ἀμερικὴ καί πότε ἀπὸ τὴ νῆσο τῆς Αὐστραλίας Τασμανία ἐπιχειροῦσε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ νότιο πόλο, ἀλλὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατον. Ἀνεκάλυψε διάφορα νησιά, τὴ Γῆ τῆς Ἀδελίας καί ἄλλα μικρότερα, ἔκαμε σπουδαῖες μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις, ἀλλὰ δὲν ἱκανοποιήσε τὸ σκοπὸν του καί τέλος γύρισε πίσω.

Ὁ Ἀγγλὸς Ρὸς ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Τασμανία, καί περνώντας μὲ τὸ (συνέχεια εἰς σελ. 19)

Παντοῦ ὑψωνόταν μπροστά του ἓνα τεράστιον τεῖχος ἀπὸ πάγους.

ΥΓΙΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, Παιδιάτρον

ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Έρχομεθα τώρα στο μήκος του σώματος του βρέφους, που δεν έχει τόσο σημασία όση το βάρος. Όπως είπαμε, το βρέφος, όταν γεννηθή, έχει μήκος 49-50 εκατοστά, τον πέμπτο μήνα 63, τον δωδέκατο 70, τον είκοστο τέταρτο 80. Στο τέλος του τρίτου έτους έχει 89 εκατοστά, τον πέμπτο 1 μέτρο και εις το 15ο έτος έχει ανάστημα 1½ μέτρο.

Αλλά δεν περιορίζεται μόνον εις αυτά η παρακολούθησις της υγείας του βρέφους. Πρέπει και το πρόσωπό του να είναι στρογγυλό και ροδαλό και μετά το θηλασμό να κοιμάται. Επίσης τον έκτο με δγδοο μήνα καθώς και τον 18ον με 19ον μήνα πρέπει να γίνεται από τον ιατρό ή καταμέτρησις της περιμέτρου της κεφαλής, η οποία θα μας δείξη αν το παιδί έχει φόβο για ραχίτιδα ή αν παρουσιάζη διανοητική καθυστέρησι.

ΤΟ ΛΟΥΤΡΟ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Το πρώτο λουτρό του βρέφους θα γίνη άμέσως μετά τη γέννησι για να αφαιρεθί το σμήγμα. Τα άλλα λουτρά θα ακολουθήσουν, όταν έπουλωθή ο όμφαλος. Εις το λουτρό, το όποιον θα είναι 36 έως 37 βαθμών, άφίνομε το βρέφος 3 λεπτά τους πρώτους μήνας και κατόπιν, όσο μεγαλώνει, 5 - 6 λεπτά. Μετά το λουτρό θα πλύνωμε το κεφάλι και το πρόσωπο και άφου σφογγίσωμε, πασπαλίζωμε τις πτυχές του κορμού με πουδρα τάλκ. Συχνά πρέπει να πλύνωμε τα χέρια του βρέφους γιατί τα βάζει στο στόμα του. Πρέπει επίσης να κόδωμε τα νύχια του.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Το δωμάτιο, όπου θα έχωμε το βρέφος, πρέπει να είναι το καλύτερο του σπιτιού, να αερίζεται καλά και να είναι ζεστό το χειμώνα. Το κρεββάτι του πρέπει να είναι καθαρό με στρώμα και μαξιλαράκι υπόσκληρο. Συχνά δε αλλάζωμε τη θέσι του βρέφους, ώστε να αποφεύγονται οι πυραμορφώσεις του σκελετού και ιδίως του κεφαλιού. Το καλοκαίρι το σκεπάζωμε έλαφρά και αναλόγως το χειμώνα.

ΙΕ.Σ.Ν. μαθηταί και μαθήτριαι του Δημ. Σχολ. Κ. Καλλινίκης καλλιεργούν τον σχολικόν κήπον.
Juniors of Elem-School K. Kaliniki cultivating their school garden.

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δώσωμε στον περίπατο του βρέφους. Ένα μήνα μετά τη γέννησί του, το βρέφος πρέπει να το πηγαίνωμε περίπατο, τον χειμώνα από τις 10½ το πρωί έως τις 3 το απόγευμα, το δε καλοκαίρι προ των 10 το πρωί και μετά τις 5 το απόγευμα. Αν όμως δεν είναι δυνατόν να γίνη ο περίπατος, ως το βγάζωμε στην αύλη, στο μπαλκόνι, στη βεράντα. Πρέπει ακόμη να προσέξωμε και τουτο: Να μη το αφήνωμε διαρκώς στο κρεββάτι του, αλλά να το παίρνωμε στην άγκαλιά μας και να το παίζωμε. Το απαιτεί και η ψυματική και η ψυχική του υγεία.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Τα δόντια: Από τον 6ο μήνα μέχρι του 30ου φυτρώνουν είκοσι πρόσκαιρα δόντια, τα οποία πίπτουν με τη σειρά που έφύτρωσαν και αντικαθίστανται από τα μόνιμα δόντια, που φυτρώνουν από ηλικίας 6 έτών. Πρώτοι-πρώτοι φυτρώνουν οι δύο μέσοι κάτω τομείς και έπειτα οι 4 άνω τομείς, έτσι ώστε τον 12ο μήνα το βρέφος έχει 8 δόντια, τον 24ο μήνα 16 και τον 30ο μήνα 20.

Τον πρώτο μήνα το βρέφος ούτε βλέπει ούτε ακούει. Τον 3ο μήνα κρατεί το κεφάλι, τον 6ο κάθεται υποστηριζόμενο, τον 9ο σηκώνεται κρατούμενον και τον 12ο το κορίτσι και τον 14ο το αγόρι βαδίζει. Τον 10ο μήνα προφέρει τις πρώτες συλλαβές: μπαμπά-μαμά.

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Το ντύσιμο του βρέφους πρέπει να είναι ανάλογο με την εποχή. Μόλις γεννηθή, μεταχειριζόμεθα για το άνω ήμισυ του σώματος τρία κοντά χιτώνια, το κάτω ήμισυ τρία σιδόνια — τις γνωστές «πάννες» — από τις οποίες η εξωτερική πρέπει να είναι μεγαλύτερα. Πρέπει να το αλλάζωμε πάντοτε πριν από κάθε θηλασμό και επίσης όσάκις λερώνεται.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΒΟΔΙ

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑ

Το βόδι είναι ένα από τα πιο ευλογημένα ζωντανά. Για σκεφθήτε αλήθεια τί δίνει στον άνθρωπο; Το γάλα του, το βούτυρο, το τυρί, το κρέας του και το δέρμα του ακόμα για να φτιάχνωμε τις σιάλες των παπουτσιών μας. Μα και στο αλέτρι ποιο από τα ζώα μας βοηθάει καλύτερα;

Και ξέρετε; Το βόδι το ευλόγησε ο ίδιος ο Θεός!

Σαν έμαθε ο 'Ηρώδης πως στη Βηθλεέμ γεννήθηκε ο Χριστός ταράχτηκε.

Πίστεψε ότι ο Μεσσίας έρχοταν στον κόσμο, σαν τους άλλους φιλόδοξους θνητούς. Για να γίνη δηλαδή βασιλιάς των 'Εβραίων. Βασιλιάς σαν κι αυτόν. Φώναζε τότε τους πιο πιστούς του στρατιώτες και τους διέταξε!

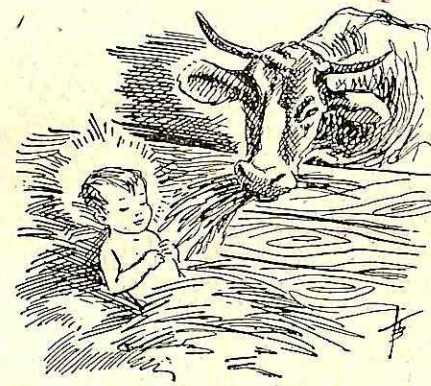
«Ένα μωρό γεννήθηκε στης Βηθλεέμ τα μέρη!

Χωρίς καιρό, όποιος το βρή, ν' αφήση να περάση,

διαταγή Βασιλικιά: Το βρέφος να χαλάση!».

Έτρεξαν οι στρατιώτες του 'Ηρώδη για να βρουν το θείο βρέφος. Έφτασαν και στη Βηθλεέμ. Πήγαν και στη Θείκη φάτην των αλόγων και των βοδιών.

Ο Χριστός αναπαυόταν άπάνω στα άχυρα της φάτης. Το βόδι, που

Το βόδι σκέπασε το Χριστό...

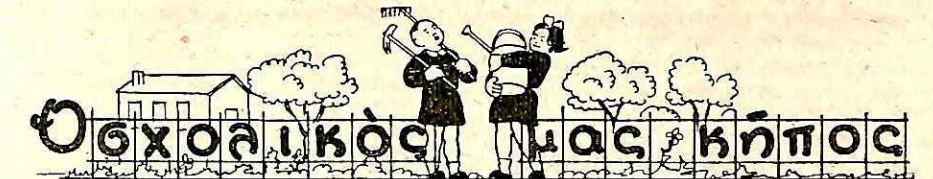
ήταν κοντά και ζέσταινε με την ανάσσα του το όμορφο βρέφος, που άκτινοβολούσε, καμώθηκε πως έτρωγε και σκέπασε το Χριστό με ένα λεπτό στρώμα από τα άπομεινάρια αυτά του σταριού. Και το έκαμε τόσο γρήγορα και με τόσο τέχνη, που το βρέφος μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα σκεπάστηκε τόσο τεχνικά ώστε κανένας δεν το έβλεπε!

—Βρίσκεται εδώ κανένα παιδί; ρώτησε με την τραχιά φωνή του ένας 'Εβραίος στρατιώτης. . .

Δεν πήρε άπάντησι. Έψαξε σ' όλες τις γωνιές της Σπηλιάς και

σαν δεν είδε τίποτε έφυγε άπρακτος για να συνεχίση τις έρευνές του σ' άλλους καταυλισμούς ξένων, που έφθασαν από πολλά χωριά της 'Ιουδαίας για να άπογραφούν εκεί.

Σαν έφυγαν οι άπεσταλμένοι του 'Ηρώδη, το ίδιο το βόδι ξεσκεπάσε το βρέφος και ο Θεός, που έβλεπε την καλή πράξι του ζώου, το ευλόγησε.

Κ.Ε.ΖΕΥΓΑ

Όταν μεγαλώσουν τα κυπαρίσσια, θα μας προστατεύουν τα δέντρα και τα φυτά του κήπου μας από τις ζημιές του βοριά.

Άφου λοιπόν σχεδιάσωμε τον κήπο μας, θα χαράξωμε στο χωράφι πλέον, ό,τι αποφασίσωμε και έτοιμάσωμε στο χαρτί. Πριν όμως άπ' αυτό πρέπει να κάνωμε ένα όργωμα πολύ βαθύ. Σήμερα υπάρχουν άροτρα μεγάλα, που τα τραβούν έλκυστήρες και μπορούν να όργωσουν και μέχρι μισό μέτρο βάθος. Το άπλο είναι να βρούμε έναν τέτοιον έλκυστήρα να μας κάνη το όργωμα.

Αν δεν ύπάρχη έλκυστήρας ή αν ο κήπος είναι μικρός ή δεν είναι εύκολο να όργωθί, τότε θα τον σκάψωμε σε βάθος μισού μέτρου όχι όμως και τα δρομάκια, που πρόκειται ν' αφήσωμε. Μετά το όργωμα ή

το σκάψιμο όλα τα παιδιά θα μαζέψουν τις πέτρες, που έχει το χωράφι και θα τις ρίξουν επάνω στα δρομάκια. Τις πέτρες αυτές θα τις στρώσωμε κατόπιν και θα τις πατήσωμε μ' έναν κόπανο για να κάνωμε τα δρομάκια στερεά και να μη λασπώνουν ποτέ. Αυτά τα δρομάκια πρέπει να είναι 20-30 εκατοστά ψηλότερα από το χωράφι για να στραγγίζουν τα νερά των βροχών. Δεξιά και άριστερα στα δρομάκια θ' ανοιχθί ένα χαντάκι, που θα δέχεται τα νερά και θα τα διώχνη έξω από τον κήπο. Έτσι ο δρόμος θά ναι πάντα στεγνός και τα παιδιά δεν θα τσαλαβουτούν στις λάσπες.

Μετά το όργωμα ή το σκάψιμο τα παιδιά πρέπει να μαζέψουν προσεκτικά όλες τις ρίζες, που το όργωμα θα φέρη στην επιφάνεια, προ πάντων τις ρίζες της αγριάδας ή της κίτερης και να τις κάψουν καλά. Αυτές οι ρίζες, αν δεν καούν, θα πιάσουν στο χώμα και θα δώσουν βλαστώρια, που θα ρουφούν όλες τις τροφές από το χώμα. Είναι μια δουλειά, που θα μας απαλλάξη μια για πάντα το χωράφι από ζιζάνια, τα

Μα ταυτόχρονα ευλόγησε και το σιτάρι, που τα άχυρά του έκρυψαν τον μονογενή του υιό από τα χέρια των στρατιωτών του Βασιλέα των 'Ιουδαίων. Και το σιτάρι είναι και αυτό ευλογημένο και ο Χριστός άργότερα για να το τιμήση πήρε το σιταρένιο το ψωμί και έλεγε πως αυτό είναι το σώμα του...

όποια θα μας δημιουργήσουν άργότερα μπλετάδες να τα καθαρίσωμε με σκαλίσματα και δεν θα το καταφέρωμε ποτέ.

Μετά το σκάψιμο ή όργωμα και το καθαρίσμα του χωραφι από τις πέτρες και ρίζες και το χώρισμα σε τεμάχια, αν ο κήπος θα είναι ποτιστικός θα φτιάξωμε τ' αulάκια άπ' όπου θα περνά το νερό.

Άλλη δουλειά είναι να κάνωμε τις βραγιές σε κάθε κομμάτι.

Αν το χωράφι, που μας έδωσαν για κήπο είναι φτωχό, πρέπει να το πλουτίσωμε για να μας δώση καλά άποτελέσματα. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι να κάνη κανείς και το πιο φτωχό (άγονο) χωράφι πλούσιο (γόνιμο). Ένας είναι, αν ύπάρχη στην περιφέρεια κοπριά, αλογίσια, πρόβια, γιδίσια, άγελαδινή, να ρίξωμε ένα στρώμα κοπριάς (το καλύτερο άνακατωμένη) πάχους μιάς παλάμης και μετά να σκάψωμε ή όργωσωμε για ν' άνακατευθί το χώμα με την κοπριά. Αν δεν έχωμε τόσο πολλή κοπριά, τότε προσθέτωμε στην κοπριά χημικό λίπασμα για να την δυναμώσωμε. Ένας άλλος τρόπος είναι ή χλωρή λίπανσι, που την εφαρμόζωμε, όταν δεν ύπάρχη καθόλου κοπριά στην περιφέρεια. Το σύστημα αυτό είναι καλό, θα μας φάη όμως 8 μήνες. Και να πως γίνεται. Το φθινόπωρο σπέρνωμε όλον τον κήπο με ένα άπο τ' άζωτολόγα φυτά, που μεγαλώνουν γρήγορα το χειμώνα. Δηλαδή κουκιά, λαθούρι, λούπινα, βήκο. Πριν τη σπορά σκορπίζωμε στο χωράφι χημικό λίπασμα. Νωρίς το Φεβρουάριο παραχώνωμε με σκάψιμο τα φυτά, που θα έχουν μεγαλώσει και αυτά θα σπάρουν με τις βροχές μέσα στο χώμα και θα πλουτίσουν το χωράφι και θα το κάνουν άφράτο. Αν μπορούμε, δίνωμε και ένα πότισμα για να συντομέσωμε το σάπισμα των παραχωμένων φυτών. (Συνεχίζεται)

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ὅπως γνωρίζουμε τώρα πλέον, οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχαν διακρίνει τὸ ἐπίθετον ὡς ἰδιαίτερον μέρος τοῦ λόγου. Μαζί μὲ τὸ οὐσιαστικόν, τὸ κατέτασαν εἰς τὰ μέρη τοῦ λόγου ὡς ὄνομα. Σήμερα γνωρίζουμε ἀκριβῶς τὴν διαφορὰν τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐσιαστικόν. Γνωρίζουμε τὴν ἐξαιρετικὴν τοῦ συμβολῆν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ καλλιερημένου λόγου. Τὸ διακρίνομεν ὡς αὐτοτελές μέρος τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐξετάζομεν χωριστὰ ἀπὸ τὸ οὐσιαστικόν.

Τὰ ἐπίθετα, πού χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὸν λόγον μας, εἶναι διαφόρων εἰδῶν.

Ἀκούετε συχνὰ νὰ γίνεται λόγος διὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα. Τὰ χρησιμοποιοῦν κυρίως οἱ λογοτέχναι, πρὸ πάντων οἱ ποιηταί. Θέλουν μὲ αὐτὰ νὰ δώσουν μεγαλυτέραν ἀφθονίαν καὶ παραστατικότητά εἰς τὸν λόγον. Τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα δηλαδή δὲν μεταβάλλουν ἐννοιολογικῶς τὸ περιεχόμενον τῆς φράσεως. Αἱ ιδιότητες, πού προσάπτουν εἰς τὰ οὐσιαστικά των, προκύπτουν εὐκόλως ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν ἐννοίαν τοῦ οὐσιαστικόν ἢ καὶ ἀπὸ τὰ ἐκφραζόμενα. Ἀποστολὴ των λοιπὸν εἶναι ἀπλῶς ὁ κόσμος, τὸ στόλισμα τοῦ λόγου. Ἡμποροῦν κάλλιστα νὰ παραλειφθοῦν χωρὶς βλάβην τῆς ἐννοίας. Ὅταν ἔχομεν λ. χ. λευκὸν γάλα ἢ χιόνι, μαῦρον ἄρᾶν, ὑγρὸν, ἔλαιον,

Τὸ κουρείον τῶν ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν τοῦ Δημ. Σχολ. Καλοσκοπῆς Παρνασσίδος. The hair dresser's shop of the Juniors of ELEM. School Kaloskopi.

ἢ πέλαγος κ.λ.π. δυνάμεθα κάλλιστα νὰ παραλείψωμεν τὸ ἐπίθετον χωρὶς κίνδυνον νὰ μειωθῇ τὸ ἐννοιολογικὸν περιεχόμενον τῆς φράσεως.

Εἶναι λοιπὸν τελείως περιττὸν τὸ κοσμητικὸν ἐπίθετον καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμεν; Ὅταν τὸ χρησιμοποιοῦν ἀδέξιοι χειριστὰί τοῦ λόγου, εἶναι βεβαίως περιττόν.

Ὅταν ὅμως σμιλεῦν μὲ αὐτὸ τὸν λόγον τοῦ ἀριστοτέχνης τῆς ἐκφράσεως, δημιουργεῖται καλλιτεχνικὸς ὄγκος τοῦ λόγου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπιτυγχάνεται ἡ κατάλληλξις τοῦ ἀναγνώστη ἢ τοῦ ἀκροατοῦ.

Ἐπέστησα τὴν προσοχήν σας εἰς τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα, διότι εἶναι τὰ μόνα, πού δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ περιορίσουν τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας τοῦ οὐσιαστικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται. Ὅταν λέγωμεν ὁ παντοδύναμος Θεὸς, προσθέτομεν ἀπλῶς εἰς τὸ ὄνομα Θεὸς ἐν κοσμητικὸν ἐπίθετον, τὸ παντοδύναμος. Ὅταν ὅμως λέγωμεν ὁ ἐπιμελής μαθητῆς, περιορίζομεν τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας τοῦ μαθητῆς, δι' ἐνὸς προσδιορισμοῦ. Ἐννοοῦμεν δηλαδή τότε ὁ ἐπιμελής μαθητῆς, ὅχι κάθε μαθητῆς.

Παρὰ τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα λοιπὸν ἔχομεν τὰ προσδιοριστικά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν μεγίστην πλειονότητα ἐκ τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐπιθέτων. Τὰ προσδιοριστικά ἐπίθετα κατηγοροῦν μίαν ιδιότητα τοῦ οὐσιαστικόν, ἢ ὁποῖα πάντοτε εἶναι στενωτέρα ἀπὸ τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας του. Ὅταν λέγωμεν ὁ ἀρχαῖος κόσμος, τὸ ἐπίθετον ἀρχαῖος ἀνήκει εἰς ἐν μόνον μέρος τῆς ἐννοίας τοῦ προσδιοριζομένου οὐσιαστικόν κόσμος.

Ἡ ιδιότης τοῦ οὐσιαστικόν, ἢ ἐκφραζομένη διὰ τοῦ ἐπιθέτου, εἶναι ἢ μόνιμος ἢ πρόσκαιρος. Ἐτσι λ. χ. ἔχομεν ἄφ' ἐνὸς μὲν ξανθὸς Μενέλαος, μὲ γὰς Ἀλέξανδρος κλπ καὶ ἄφ' ἑτέρου ἄτακτος μαθητῆς, ἄσθεν ἢ κόρη κλπ.

Πρὸς δὴλῶσιν διαφόρων ιδιοτήτων τοῦ αὐτοῦ οὐσιαστικόν χρησιμοποιοῦνται διάφορα ἐπίθετα, δύο, τρία ἢ καὶ περισσότερα ἀναλόγως. Εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ ἀπαραίτητον νὰ γνωρίζετε πῶς συνάπτονται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰ διάφορα ἐπίθετα μεταξὺ των καὶ πῶς ἀναφέρονται εἰς τὸ οὐσιαστικόν των. Ὅταν χαρακτηρίζουν κατ' ἴσον

λόγον τὸ οὐσιαστικὸν συνδέονται μεταξὺ των : ὁ Σακράτης ἦτο ἀγαθὸς καὶ σοφός, δηλαδή ἦτο ἐξ ἴσου ἀγαθὸς καὶ σοφός. Ἐνίστε ὅμως ὅταν τὰ ἐπίθετα εἶναι περιγραφικά, οἱ σύνδεσμοι παραλείπονται π. χ. τὸ δημοτικόν :

Ποῖος εἶδε τὴν λιογένη νητὴν νὰ περπατῇ στοὺς κάμπους ξεσκουφωτῇ, ξυπόλητη καὶ ξεμαλλοπλεγμένη;

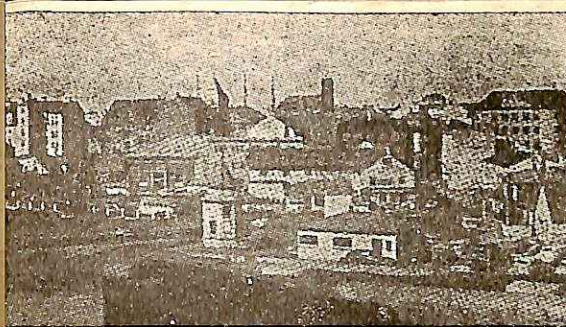
Ὅταν ὅμως ἐν ἡ καὶ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐπίθετα, πού ἀναφέρονται εἰς τὸ οὐσιαστικόν, συνάπτεται μετ' αὐτοῦ στενωτέρον καὶ ἀποτελεῖ μαζί μὲ αὐτὸ αὐτοτελὴ ἐννοίαν, τότε τὰ ἄλλα ἐπίθετα προσδιορίζουν τὴν ἐννοίαν αὐτῶν. Τοιοῦτρόπως τὸ πολλοὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες σημαίνει πολλοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀγαθοί, διότι τὸ πολλοὶ καὶ τὸ ἄνδρες συνάπτονται στενῶς καὶ ἀποτελοῦν αὐτοτελὴ ἐννοίαν. Καὶ ὅταν εἴπωμεν πολλοὶ ἀγαθοὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες, συνάπτομεν καὶ πάλιν στενῶς τὸ πολλοὶ ἄνδρες καὶ προσδιορίζομεν τὴν αὐτοτελὴ ἐννοίαν διὰ τῶν λοιπῶν ἐπιθέτων (ἀγαθοί) τὰ ὁποῖα συνδέομεν διὰ τοῦ καὶ. Τὸ ὅλον δηλαδή σημαίνει : πολλοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶναι σοφοὶ καὶ ἀγαθοί.

Σὰς ἀσπάζομαι ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Ἀηδονοχωρίου Κωνσταντίνος παρέχουν α' βοήθειαν εἰς μαθητὴν τοῦ σχολείου των.

Juniors of Aidonochori, Konitsa rendering first aid to a wounded school mate.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰσλανδίας Ρεῦκιαβικ

Στὴν περιοχή τοῦ βορειοδυτικοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἀρκετὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ πολὺ πρὸς τὴν Γροιλανδία καὶ τὴν ἀμερικανικὴ ἥπειρον, βρίσκεται ἓνα μεγάλο νησί. Εἶναι ἡ Ἰσλανδία, ἡ χώρα τῶν πάγων, ὅπως εἶναι ἡ σημασία τοῦ ὀνόματός της. Τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ πήρε τὸ παράδοξο αὐτὸ νησί ἀπὸ τοὺς πρώτους Εὐρωπαίους ψαράδες καὶ θαλασσοπόρους, πού ἐφθασαν στὶς ἀκτὲς του, γιὰ τὸ βρῆκαν σχεδὸν παντοῦ σκεπασμένο ἀπὸ πάγους.

Ἡ Ἰσλανδία ἔχει σχῆμα σχεδὸν στρογγυλὸ, μὲ μᾶκρος 490 περίπου χιλιόμετρα, πλάτος 312 καὶ ἐπιφάνεια 103.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ἡ ἔκτασί της δηλ. εἶναι περίπου τὰ 3/4 τῆς Ἑλλάδος μας. Σήμερα τὸ ὄνομα τοῦ νησιού — χώρα τῶν πάγων — δὲν μπορούμε νὰ πούμε πῶς δικαιολογεῖται ἀπολύτως, γιὰ τὴν χώρα δὲν εἶναι ὅλη καὶ διαρκῶς σκεπασμένη ἀπὸ πάγους, οὔτε καὶ τὸ κλίμα της εἶναι τόσο ψυχρὸ, ὅσο θὰ ἐνόμιζε κανεὶς, ἀφοῦ βρίσκεται κοντὰ στὸ βόρειο πολικὸ κύκλο. Ὁ καιρὸς ὅμως ἐκεῖ εἶναι πολὺ ἄστατος, ἴσως ὅσο σὲ καμμιά ἄλλη χώρα. Ἐκεῖ πού βρέχει ραγδαίως, ξαφνικὰ αἰθριάζει καὶ ὁ ὀρίζοντας γίνεται τόσο καθαρός, ὥστε ἡ ὀρατότητα φθάνει πολλὰς φορές τὰ 200 χιλιόμετρα.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ νησιού μόλις φθάνει τὶς 130.000. Εἶναι δηλ. ἡ πρὸ ἀραιοκατοικημένη χώρα τῆς Εὐρώπης, γιὰ τὴν Ἰσλανδίαν, ἂν καὶ τόσο μακριὰ ἀπὸ τὴν ἥπειρόν μας, ὅμως θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει σ' αὐτήν. Καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι τόσο λίγος, γιὰ τὴν προϊόντα καὶ γενικὰ ὁ φυσικὸς πλοῦτος τοῦ νησιού εἶναι πολὺ περιορισμένος. Ἀλλωστε τὰ 4/5 τῆς Ἰσλανδίας μένου ἀκατοίκητα, εἴτε γιὰ τὸ σκεπάζονται ἀπὸ παγετώνες, εἴτε γιὰ τὸ ἔδαφος εἶναι ἀκατάλληλο γιὰ κάθε καλλιέργεια. Ἀν μάλιστα δὲν εἶχε ἀναπτυχθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ἀλιεία, ἡ βιομηχανία τῶν ψαριῶν καὶ τὸ ἐμπορίο, ὁ πληθυσμὸς θὰ ἦταν ἀκόμη πολὺ μικρότερος. Αὐτὸς δὲ εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Ἰσλανδίας εἶναι ὅλα χτισμένα κοντὰ στὴ θάλασσα.

Παράδοξη ἀντίθεσι πρὸς τοὺς πάγους ἀποτελεῖ τὸ ἡφαίστειον καὶ οἱ θερμὲς πηγὲς τῆς Ἰσλανδίας. Σειρὲς ὀλόκληρης ἀπὸ κρατῆρες ἡφαιστειῶν συναντᾷ ὁ ἐπισκέπτης παντοῦ. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἡφαίστεια αὐτὰ εἶναι ἐσβεσμένα καὶ ἄλλα ἐνεργά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μεγαλύτερο καὶ σπουδαιότερο εἶναι ἡ Ἐκλα μὲ τὶς συχνὲς ἐκρήξεις της.

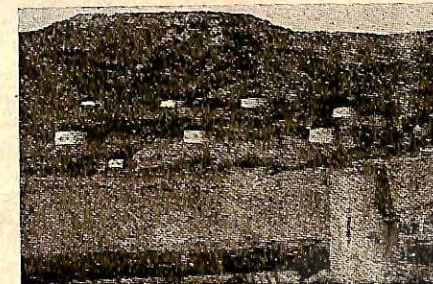
Εἰς τὸ περιθώριο τῆς Γεωγραφίας

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Ἡ χώρα τῶν πάγων καὶ τῶν θερμοπηγῶν

Ἡ ἔκρηξι ἐνὸς ἡφαιστείου ἀποτελεῖ πάντα ἓνα ἀπὸ τὰ πρὸς μεγάλα φαινόμενα τῆς φύσεως, πού γεμίζουν τὴν ψυχὴ μὲ δέος. Οἱ ἐκρήξεις ὅμως τῆς Ἐκλας εἶναι ἰδιαιτέρως μεγαλοπρεπεῖς. Ἡ δύναμις καὶ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἡφαιστείου σπάζουν τοὺς πάγους, πού τὸ σκεπάζουν καὶ τοὺς μεταβάλλουν σὲ νερὸ καὶ ἀτμούς. Τὸ νερὸ τρέχει τότε σὲ ὀρμητικὸς χειμάρους, στὶς πλαγιὰς τοῦ βουνού, ἐνῶ μαζί μὲ τὴν στάχτη τῆς ἐκρήξεως ὑψώνονται στὸν ἀέρα πυκνὰ σύννεφα ἀτμῶν, πού φέρουν πολλὰς φορὲς σὲ ὕψος εἴκοσι χιλιόμετρα.

Μία ἀπὸ τὶς πρὸς σφοδρὲς ἐκρήξεις τῆς Ἐκλας γίνετο τὸ 1924. Σεισμοὶ συνεκλόνιζαν τότε ἐπὶ μῆνες τὸ νησί, ἐνῶ ἡ γῆ ἀνοιγε σὲ τεράστια χάσματα. Τὸ νερὸ τῶν πηγῶν πήρε τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος καὶ

Μεγάλοι δεξαμεναὶ ἐλαίου φαλαίνης

πολλὰς ἀπὸ τὶς θερμὲς πηγὲς ἐξαφανίστηκαν, ἐνῶ ἄλλες ἀνάβλυσαν, ἐκεῖ πού δὲν ὑπῆρχαν πρὶν.

Ἡ πυρκαϊομένη στάχτη, πού τινάχτηκε ἀπὸ τὸ ἡφαίστειον, προκαλεσε μεγάλες καταστροφές, γιὰ τὴν ἔκαστη καὶ ἀπεξήρανε τὴ φτωχικὴ βλάστησι τῆς χώρας.

Καὶ ὁ ζωικὸς κόσμος τῆς Ἰσλανδίας εἶναι φτωχός. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολικὲς ἀλεπούδες, τὶς ἄσπρες ἀρκούδες καὶ τὶς ταρανδούς, ἄλλα ἄγρια θηλαστικὰ δὲν ὑπάρχουν ἐκεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κατοικίδια. Ἐπίσης καὶ ἐντομα δὲν ὑπάρχουν, ἐκτὸς ἀπὸ κουνούπια, πού σχηματίζουν σύννεφα ὀλόκληρα κατὰ τὸ σύντομο καλοκαίρι τοῦ τόπου. Ἀφθονοῦν ὅμως τὰ ὑδρόβια πουλιά.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰσλανδίας Ρεῦκιαβικ, μὲ 56.000 κατοίκους, εἶναι μὴ πόλι ἀρκετὰ παράδοξη. Ὅλα τὰ σπιτία χρησιμοποιοῦν γιὰ ὅλες τὶς ἀνάγκες των τὸ ηλεκτρικὸ ρεῦμα, πού οἱ Ἰσλανδοὶ τὸ ἔχουν ἀφθονο, χάρις σὲ πολυάριθμα ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια, πού ἔχουν ἰδρῦσει. Ἡ πόλις αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπερήφανη καὶ γιὰ κατ' ἄλλοι : ὁ οὐρανὸς της δὲν ἔχει ποτὲ οὐ-

τε ἴχνος καπνοῦ. Γιὰ τὴν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἡλεκτρισμὸν, οἱ κάτοικοι τῆς χρησιμοποιοῦν σὲ μεγάλη κλίμακα τὴ θερμότητα, πού ἔρχεται ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς μὲ τὶς θερμὲς πηγές. Οἱ Ἰσλανδοὶ ἐδέσμευσαν τὰ νερὰ πολυαριθμῶν θερμοπηγῶν, πού ἀναβλύζουν 12 χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα καὶ τῶν ὁποῶν τὸ νερὸ σχεδὸν διαρκῶς βράζει. Τὸ μεταφέρουν μὲ τεράστιους σωλῆνες στὴν πρωτεύουσά τους καὶ τὸν χρησιμοποιοῦν γιὰ τὰ λουτρά, γιὰ τὴν κεντρικὴ θέρμανσι τῶν σπιτιῶν, γιὰ τὶς κολυμβητικὰ δεξαμενές, γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ νοικοκυρίου.

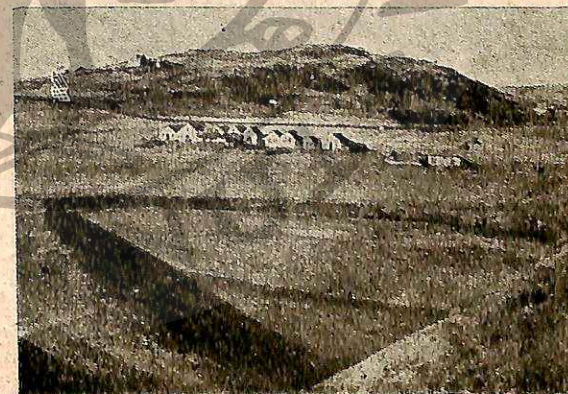
Τὰ πρῶτα σχέδια γιὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν θερμοπηγῶν εἰναι τὸ 1930. Σήμερα περισσότερα ἀπὸ 3500 σπιτία τῆς Ρεῦκιαβικ παίρνουν ἀπὸ τὴν γῆ τὴν θερμότητα, πού χρειάζονται γιὰ τὶς ἀνάγκες των.

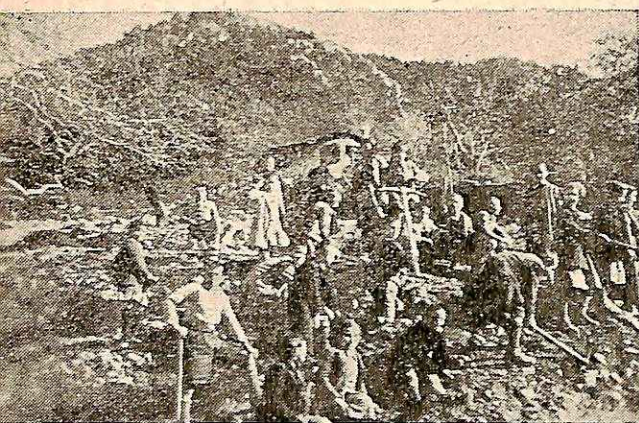
Καὶ γιὰ κατ' ἄλλο μπορεῖ ἡ Ἰσλανδία νὰ εἶναι ὑπερήφανη. Οἱ ἀγράμματοι ἐκεῖ εἶναι ἀγνωστοί. Παρὰ τὶς δυσκολίες τῆς συγκοινωνίας, παρὰ τὸ ὅτι τὰ χωριά εἶναι ἀπομεμονωμένα καὶ τὰ σπιτία σκορπισμένα σὲ μεγάλες ἐκτάσεις, ὅλοι ἔξερουν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ γράφουν. Ὅπου δὲν μποροῦν νὰ ἰδρῶθουν μόνιμα σχολεῖα, ὑπάρχουν κινήτα, ὥστε ὅλοι νὰ μάθουν γράμματα.

Μόνον στὴ συγκοινωνία ὑστερεῖ ἡ Ἰσλανδία. Καὶ τοῦτο διότι ἡ κατασκευὴ δρόμων εἶναι πολὺ δύσκολη καὶ αὐτοί, πού ὑπάρχουν, εἶναι πολὺ λίγοι. Ἀλλωστε καὶ ἂν ὑπῆρχαν δρόμοι, τὸν περισσότερον καιρὸ θὰ ἦταν ἀχρηστοί, καθὼς θὰ τοὺς σκέπαζαν οἱ πάγοι. Γι' αὐτὸ ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη.

Ἡ σπουδαιότερη πηγὴ πλοῦτος γιὰ τὴν Ἰσλανδίαν μένει τὸ ψάρεμα τῶν μπακαλιάρων, τῶν ρεγγῶν καὶ τῆς φάλαινας. Ὑπάρχουν στὴ χώρα 84 ἐργοστάσια, πού κατεργάζονται — καθαρίζουν, ἀλατίζουν, ἀποξηραίνουν ἢ καταψύχουν — 800 τόνους μπακαλιάρων καὶ 1350 τόνους ρεγγῶν τὴν ἡμέρα. Τὸ κρέας τῶν φαλαίνων, ἀφοῦ πάρουν τὸ λάδι τους, γίνεται κονσερβές. Τὸ λάδι ἀποθηκεύεται σὲ τεράστιες δεξαμενές (συνέχεια εἰς σελ. 18)

Συνήθης τύπος ἀγροικίας

Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολ. Γραβιάς, Φωκίδος φυτεύουν πεύκα.
Juniors of Elem-School Gravia, Phokis planting pine trees.

Οί Ε.Σ.Ν. μαθηταί του δημ. Σχολ. 'Αγ. Θεοδώρων Σάμου φυτεύουν δένδρα.
The Juniors of Elem-School St. Theodoron, Samos planting trees.

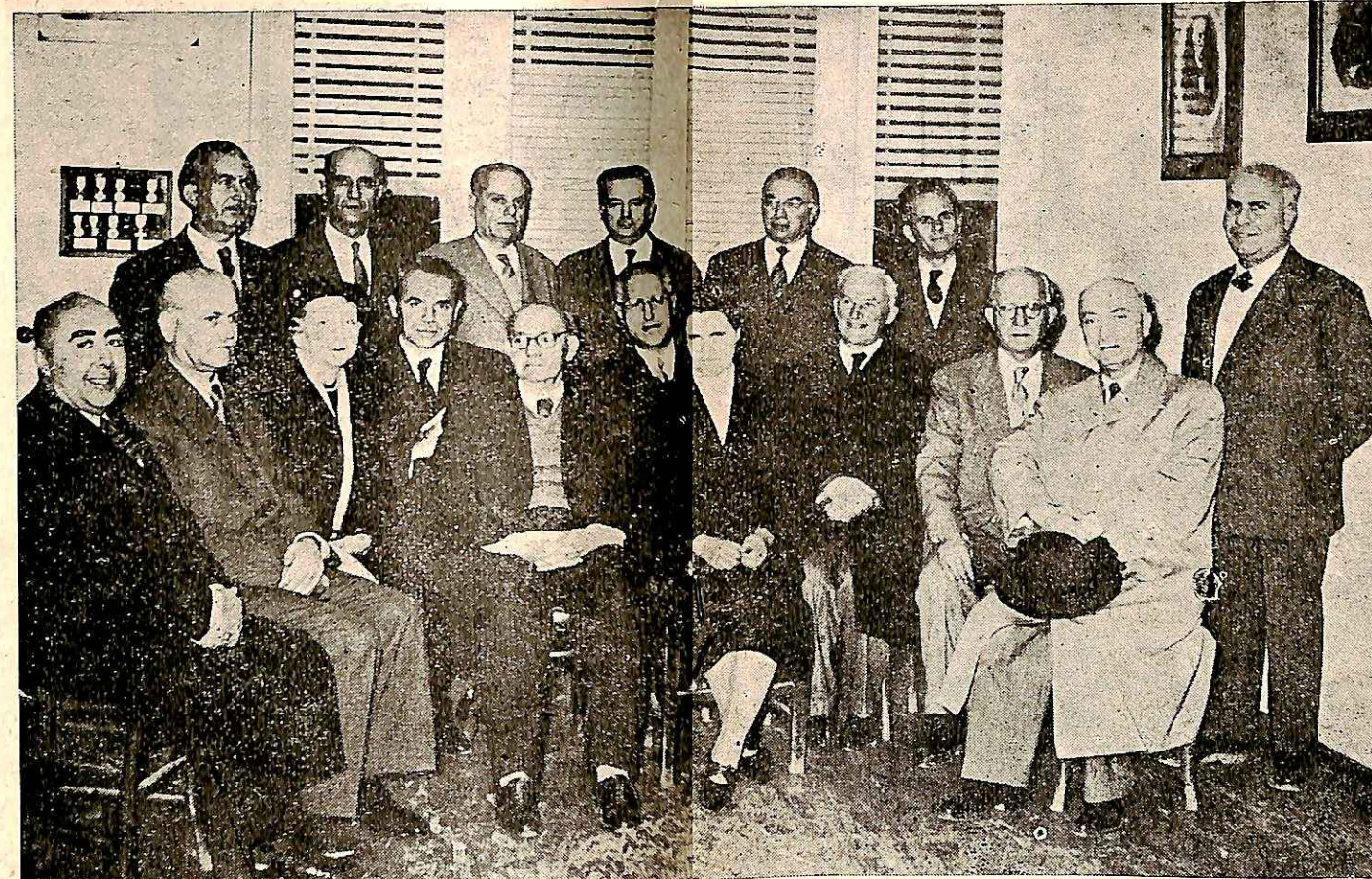

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' δημ. Σχολ. 'Ιωαννίνων καθαρίζουν την αυλήν του Σχολείου.
Juniors of 1st Elem-School Janina cleaning their playground.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Β' Δημ. Σχολ. Καλλιφύτου Δράμας με δέματα δια τούς άπόρους μαθητάς.
Juniors of 2nd Elem-School Kaliphyton, Drama with parcels for the poor.

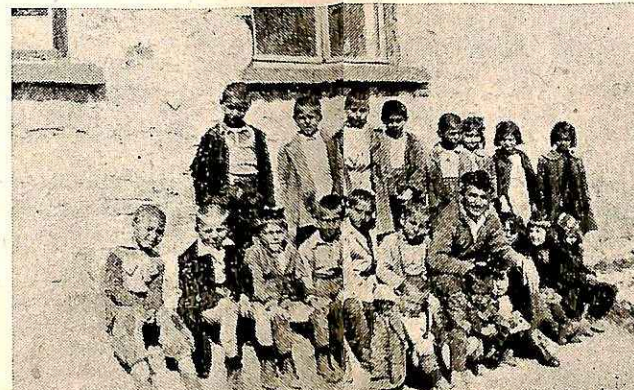
Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δ' Δημ. Σχολ. 'Υμηττού Ε' Περιφ. 'Αθηνών έτοιμάζουν δέματα δια τούς άπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of 4th Elem-School Hymettus Athens preparing parcels for their poor school mates.

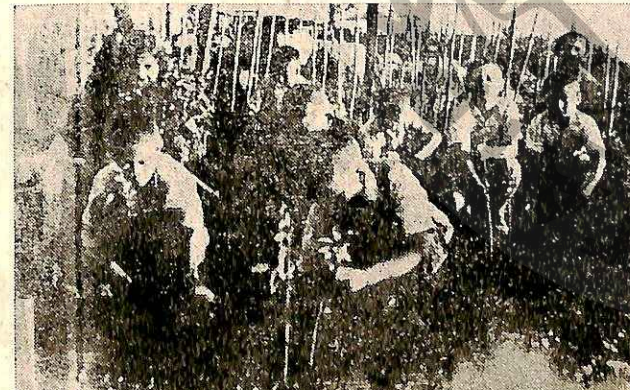
'Από την συνεδρίαν της 21.11.53 της Τοπικής 'Επιτροπής Ε.Ε.Σ.Ν. 'Αττικής, καθ' ην μεταξύ άλλων άπεφασίσθη ή υίοθεσία περίπου 230 Σχολείων τών σεισμοπλήκτων περιοχών της χώρας και ή άποστολή συμβολικής βοήθείας εις τούς σεισμοπλήκτους μαθητάς της Κύπρου. 'Εξ άριστερών πρὸς τὰ δεξιά (α' σειρά) ὁ Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπαίδ. 'Αθηνών κ. Μπαντούνας, ὁ 'Εκπαιδ. Σύμβουλος τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας κ. Π. Γεωργίου-τζος, ή Κα Ρίτα Κορομηλά, ὁ Γεν. 'Επιθ. 'Ιδιωτ. Σχολ. 'Αθηνών Α' Περιφ. κ. Δ. Τσίριμπας, ὁ Πρόεδρος της 'Επιτροπής 'Αττικής κ. Μ. Τσαμαδός, ὁ Σύμβουλος της 'Εφορείας κ. Π. Σιφναῖος, ή Δ)τρια Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Κ. Παπαδοπούλου, ὁ Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπαίδ. Πειραιῶς κ. Ι. Σταματέλλος, ὁ Γεν. 'Επιθ. Μ. 'Εκπαιδεύσεως, ὁ Γεν. Γραμματεὺς της 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος. (β' σειρά) οί 'Επιθεωρηταί Δημ. Σχολείων Α', Β' και Γ' Περιφέρειας Πειραιῶς κ. κ. Λέκας, 'Αλεξόπουλος και Σπυρόπουλος και οί 'Επιθεωρηταί Δημ. Σχολ. Β', Γ' και Ε' Περιφ. 'Αθηνών κ. κ. Βασιλείου, Παπαϊωάννου και Παρλαβάντζας

From the meeting of the local J.R.C. Attica Committee during which among others there has been decided the adoption (i.e. the despatch of useful things in token of solidarity) of about 230 schools of earthquake stricken areas as well as of the symbolic assistance towards the earthquake victims of Cyprus. In the photo (1st row) from left to right: The gen. Inspector of Secondary Education 3rd district Athens Mr. Bantounas, the Member of Educational Board of the Ministry of Education Mr. P. Georgiountzos, Mrs. R. Koromela, the Gen. Inspector for Private schools 1st District, Mr Tsirimbas the president of the Local JRC Committee Mr. M. Tsamados, the councillor of G.J.R.C. Mr. P. Sifneos, the Director G.J.R.C. Mrs. K. Papadopoulou the Gen. Inspector of Secondary Education, Piraeus, Mr J. Stamatelcs, the gen. Inspector of secondary Education 1st district Athens Mr Papacharalambous, the gen Inspector of private schools 2nd district Mr Chr. Christopulos, the gen. Secretary GJRC Mr. Chr. Papadopoulos (2nd row) the school inspectors of elem. Schools Piraeus Mr. Lekas, Mr. Alexopoulos, and Mr. Spyropoulos, and the school inspectors of elem. schools Athens Mr Vassiliou Mr. Parlavantzas, Mr. G. Papaioanou.

Οί Ε.Σ.Ν. της α' και δ' τάξεως του Δημ. Σχολ. Χρυσοκεφάλου Δράμας βοήθησαν τὰ παιδιά τών όπλιτών TEA.
The Juniors at Α' and Β' class of Elem-School Chryssokefalon, Drama helped the children of servicemen of their district.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Περάνθης φυτεύουν δένδρα εις την πλατείαν του χωριού.
Juniors of Elem-School Peranthe planting trees in the village square.

Ε.Σ.Ν. μαθήτριάι του Δημ. Σχολ. Ν. Μαγνησίας Δ' Περιφ. Θεσσαλονίκης φυτεύουν δένδρα.
Junior girls of Elem-School N. Magnesia, Salonica planting trees.

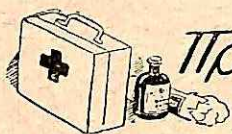

Ε.Σ.Ν. του δημ. Σχολ. Μαρίνης, Φλωρίνης καθαρίζουν την πλατείαν του χωριού.
Juniors of Elem-School Marina, Florina cleaning the village square.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Τερρόδου, 'Ιωαννίνων φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem-School Terovon, Janina planting trees.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΕΣ

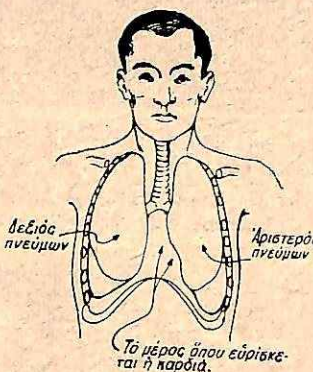
Πρὶν μιλήσουμε γιὰ τὶς πρώτες βοήθειες εἰς περίπτωσιν αἱμορραγίας, θὰ πούμε λίγα λόγια γιὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

ΤΟ ΑΙΜΑ, Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΜΟΦΟΡΑ ΑΓΓΕΙΑ

Τὸ αἷμα εἶναι ἓνα ὑγρὸ γλοιώδες μὲ ἐλαφρὰ ὀσμὴ καὶ ἀλμυρὴ γεύσι. ἔχει χρῶμα ζωρὸ κόκκινο ἢ σκοῦρο κόκκινο. Τὸ αἷμα ἀποτελεῖται:

- α) Ἀπὸ πλάσμα ἢ ὀρρόν (ἓνα ἀσπρόκίτρινο ὑγρὸ).
- β) Ἀπὸ ἐρυθρὰ αἰμοσφαίρια, ποὺ μεταφέρουν τὸ ὀξυγόνο καὶ δίνουν τὸ κόκκινο χρῶμα εἰς τὸ αἷμα.
- γ) Ἀπὸ λευκὰ αἰμοσφαίρια, ποὺ καταστρέφουν τὰ μικρόβια, ποὺ μπαίνουν στὸ ὄργανισμὸ μας. Εἶναι οἱ στρατιῶται τοῦ ὄργανισμοῦ.

Τὸ αἷμα ἀντλεῖται ἀπὸ τὴν καρ-

(Σχ. 1)

διά καὶ κυκλοφορεῖ μέσα στὸ σῶμα μὲ ἓνα σύστημα ἀγωγῶν, τὰ αἰμοφόρα ἀγγεῖα.

Αἰμοφόρα ἀγγεῖα εἶναι οἱ ἀρτηρίες, οἱ φλέβες καὶ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα. Οἱ ἀρτηρίες μεταφέρουν τὸ αἷμα ἀπὸ τὴν καρδιά στὰ μικροσκοπικὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα. Οἱ φλέβες ἀντιθέτως φέρουν τὸ αἷμα ἀπὸ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα πρὸς τὴν καρδιά.

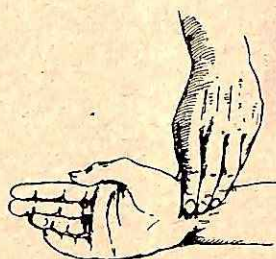
Η ΚΑΡΔΙΑ

Ἡ καρδιά βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸ στήρνο ἀνάμεσα εἰς τοὺς δύο πνεύ-

μονας ὀλίγο πρὸς τὰ ἀριστερά (σχ. 1). Ἔργάζεται διαρκῶς χωρὶς ἀνάπαυσι μὲ ἰσόχρονες κινήσεις, παλμούς.

Εἰς τοὺς μεγάλους ὁ ἀριθμὸς τῶν παλμῶν κυμαίνεται ἀπὸ 65 - 75 τὸ λεπτό. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄτομα, ποὺ ἔχουν 60 παλμούς τὸ λεπτό καὶ ἄλλα 85 παλμούς τὸ λεπτό. Ὁ ρυθμὸς τῶν παλμῶν εἶναι ταχύτερος, ὅταν τὸ ἄτομο εἶναι ἐκνευρισμένο ἢ εἰς κίνησιν. Τὰ παιδιὰ ἔχουν μεγαλύτερο ἀριθμὸ παλμῶν ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Εἶναι εὐκόλο νὰ ψηλαφίσωμε τοὺς παλμούς, τοὺς ὁποίους ὀνομάζομε καὶ σφυγμούς, εἰς τὰ μέρη τοῦ σώματος ὅπου ἡ ἀρτηρία περνάει κοντὰ ἀπὸ ὀστόν.

Τοὺς σφυγμούς τοὺς μετροῦμε καλλίτερα εἰς τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς

(Σχ. 2)

πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀντίχειρος (σχ. 2). Ὅταν παίρνωμε τὸ σφυγμό, προσέχωμε καὶ ἐὰν εἶναι δυνατὸς ἡ ἀδυνατὸς.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

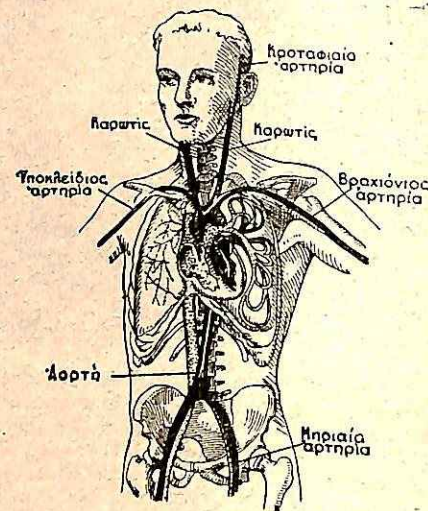
Ἡ καρδιά ἔχει 4 διαμερίσματα, δύο στὸ δεξιὸ ἡμισυ καὶ δύο στὸ ἀριστερό. Εἰς τὴ δεξιὰ πλευρὰ τῆς καρδιάς τὸ αἷμα ἀντλεῖται πρὸς τοὺς πνεύμονας διὰ μέσου μιᾶς ἀρτηρίας. Ἐκεῖ ἀφήνει τὶς ἀχρηστες οὐσίες καὶ τὸ ἀνθρακικὸ ὀξύ καὶ παίρνει ὀξυγόνο.

Ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα ἐπιστρέφει διὰ τῶν φλεβῶν εἰς τὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς καρδιάς. Αὐτὸ γίνεται σὲ 15". (Μικρὰ κυκλοφορία).

Ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς καρδιάς τὸ αἷμα ἀντλεῖται σὲ μιὰ μεγάλη ἀρτηρία, τὴν ἀορτή. Ἡ ἀρτηρία αὕτη διακλαδίζεται σὲ 4 μεγάλους κλάδους. Οἱ δύο «αἱ κα-

ρωτίδες» περνοῦν ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ λαιμοῦ καὶ διευθύνονται πρὸς τὸ κεφάλι οἱ ἄλλοι δύο «αἱ ὑποκλείδιοι» πηγαίνουν πρὸς τὸν ὦμο. Οἱ 4 αὗτοι κλάδοι διακλαδίζονται συνεχῶς καὶ σχηματίζουν μικρότερες ἀρτηρίες, ποὺ μεταφέρουν τὸ αἷμα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος. Οἱ πῶς μικρὲς ὀδηγοῦν σὲ μικροσκοπικὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα.

Τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα εἶναι πολὺ στενὰ καὶ κοντὰ καὶ ὀδηγοῦν τὸ αἷμα πρὸς τὶς φλέβες. Καθὼς ὅμως τὸ αἷμα προχωρεῖ, περνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ μεγαλύτερες φλέβες, ποὺ τὸ ὀδηγοῦν στὸ δεξιὸ μέρος τῆς καρδιάς. Αὐτὸ γίνεται σὲ διάστημα ὀλιγότερο ἀπὸ 1 λεπτό. (Μεγάλῃ κυκλοφορία).

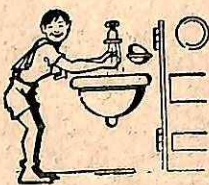

(Σχ. 3)

Στὰ περισσότερα μικροτραύματα καὶ κοψίματα παθαίνουν διάρρηξι μόνον τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα καὶ ἔχομε μικροαἱμορραγίες, κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ αἷμα τρέχει ἥρεμα. Στὰ σοβαρώτερα ὅμως τραύματα μπορεῖ νὰ ἔχωμε διάρρηξι ἀρτηρίας ἢ φλέβας ὅποτε τὸ αἷμα ξεχύνεται ἄφθονο ἢ μπορεῖ νὰ πετιέται ψηλὰ σὰν πίδακας. Σὲ περίπτωσι ἀρτηριακῆς αἱμορραγίας τὸ αἷμα βγαίνει μὲ διακοπτομένη ἔντασι, ὅπως τὸ νερὸ στὸν πίδακα καὶ ἔχει χρῶμα ἀνοιχτότερο ἀπὸ τὸ αἷμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ διάρρηξι φλέβας. Ἀλλὰ στὸν παρέχοντα πρώτες βοήθειες εἶναι δύσκολο νὰ διακρίνῃ, ἂν τὸ αἷμα εἶναι φλεβικὸ ἢ ἀρτηριακόν. Τὸ βασικὸ ζήτημα εἶναι νὰ σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία.

Ἐρωτήσεις:

- 1) Ποῖα εἶναι τὰ αἰμοφόρα ἀγγεῖα;
- 2) Ποῦ πηγαίνει τὸ αἷμα, ὅταν φύγῃ ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος τῆς καρδιάς;
- 3) Ποῦ πηγαίνει ὅταν φύγῃ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς καρδιάς;
- 4) Ποῖα εἶναι ἡ κυριώτερη φροντίδα σὲ περίπτωσι αἱμορραγίας;

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

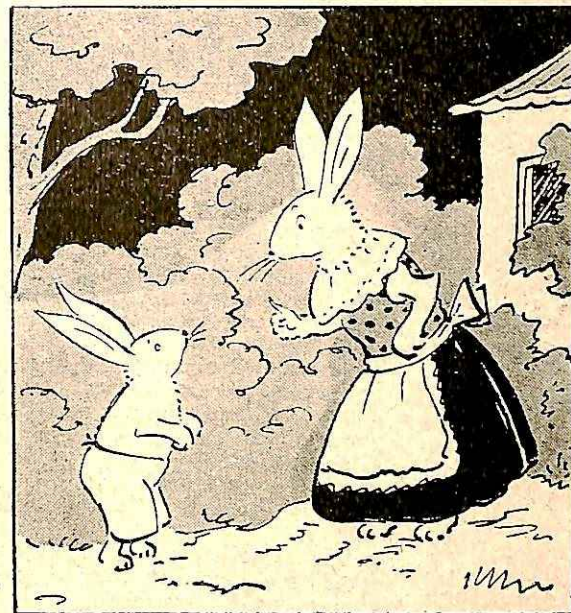
Πλένε καλά τὰ χέρια σου Πρὶν κάτοψῃ στὸ τραπέζι Ἔτσι νικᾷς ἓναν ἐχθρό, Ποῦ δυστυχῶς δὲν παίζει

Τὸ παραμῦδι μας

Τὸ κουνελάκι καὶ ἡ ἄλεπού

Μιά φορὰ κι ἓναν καιρὸ ἦταν ἓνα κουνελάκι ὁμορφὸ, εὐγενικό. Ἀλλὰ εἶχε κι' ἓνα μεγάλο ἐλάττωμα: Δὲν ἄκουγε τὴ μαμά του.

—Μὴ βγαίνεις ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλή, μὴν τρέχεις ποτέ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μοναχοῦλι σου, τοῦ ἔλεγε κάθε μέρα

Μὴ βγαίνεις ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλή, μὴν τρέχεις ἐδῶ κι ἐκεῖ μοναχοῦλι τοῦ ἔλεγε, ἡ Μητερούλα του, ἡ Κυρὰ Κουνέλλα

ἡ μητερούλα του, ἡ κυρὰ κουνέλα. Τὸ κουνελάκι ὅμως ἔλεγε κείνη τὴ στιγμὴ «ναί», ἀλλὰ σὲ λίγο τὸ ξεχνούσε κι ἔκανε τοῦ κεφαλιοῦ του.

Ἔτσι ἓνα βραδάκι, ποὺ ὁ οὐρανὸς ἦταν ὀλοκέντητος μὲ ἀσημένια ἀστράκια, ξέχασε πάλι τὶς συμβουλὲς τῆς μαμάς του καὶ γῆκε κρυφὰ μέσα στὴν ἐρμιά νὰ κἀν ἓναν περίπατο.

Σιγοτραγουδώντας ὅμως καὶ χοροπηδώντας, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἀπομακρύνθηκε πολὺ ἀπὸ τὴ γειτονιά του, ὅποτεν ξεχωρίζε μεσα στὸ μισοσκοτάδιο μιὰ σκιά ποὺ κουνιόταν. Τότε στάθηκε φοβισμένο, προσπαθώντας νὰ ἰδῇ τί ἦταν. Καὶ δὲν ἄργησε νὰ τὸ καταλάβῃ. Ἦταν μιὰ ἄλεπού!

Τὸ κουνελάκι ἄρχισε νὰ τρέμῃ, γιατί ἤξερε καλὰ ἀπὸ τὴ μητέρα του πόσες κακιὲς ἔχει αὐτὸ τὸ ζῶο μὲ τὴ μεγάλη οὐρά. Μὰ ἡ ἄλεπού τοῦ εἶπε μὲ ὅσο μπορούσε πιὸ γλυκεῖα φωνή:

—Κουνελάκι μου, καλὸ μου κουνελάκι, μὴ μὲ φοβάσαι. Εἶμαι ἄλεπού, ἀλλ' ἀπ' τὶς καλὲς ἄλεπούδες. Ἄν θέλῃς τὸ καλὸ σου ἔλα κοντὰ μου.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἡ κατεργάρα, ὅλο καὶ ζύγωνε τὸ καυμένο τὸ κουνελάκι. Καὶ σὲ λίγο τὸ ρωτᾷ μὲ τὸ πιὸ ἄθωο χαμόγελο τοῦ κόσμου:

—Πῶς τέτοια ὥρα βρέθηκες ὀλομόναχο ἐδῶ κάτω, κουνελάκι μου; Δὲν ἔχεις σπίτι;

—Πῶς δὲν ἔχω, ἀπάντησε ἐκεῖνο.

—Καὶ μένεις ἐκεῖ μὲ τὴν μαννούλα σου;

—Καὶ μὲ τὴν μαννούλα μου καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα κουνέλια.

Ἀστραψαν ἀπὸ χαρὰ τὰ ματιά τῆς ἄλεπούς μόλις ἄκουσε τὴν καλὴ αὐτὴ εἴδησι. Αὐτὸ ἐγύρευε νὰ μάθῃ καὶ τὰ μαθεῖ.

—Καὶ εἶναι μακριὰ ἀπὸ δῶ τὸ σπιτάκι σου;

—Κάμποσο μακριὰ, εἶπε τὸ κουνελάκι.

—Ἀκουσε λοιπὸν, μικρὸ μου. Ἐδῶ ποὺ ἤρθες τρι-

γυρίζουν πολλὲς κακὲς ἄλεπούδες, ποὺ ἂν σὲ πάρουν μπουρδὶ ἀλλοίμονό σου. Ἐλα μαζί μου νὰ σὲ πᾶω

πίσω στὸ σπιτάκι σου. Ἄν γυρίσης μοναχὸ σου δὲν πιστεύω νὰ τὴ γλυτώσης. Ἐλα μαζί μου, ἂν θέλῃς νὰ σωθῇς.

Τὸ ἀγαθὸ κουνελάκι, βλέποντας τὸ ἄκακο χαμόγελο τῆς ἄλεπούς κι ἀκούγοντας μὲ πόση καλωσύνη τοῦ μιλοῦσε, εἶχε πᾶψει νὰ τρέμῃ. Κι ὅταν ἄκουσε καὶ τὰ τελευταῖα τῆς λόγια, ξεθάρρεψε ὀδύελα, τὴν πλησίασε καὶ τῆς εἶπε κι «εὐχαριστῶ», γιὰ τὴν καλὴ διάθεσι ποὺ εἶχε.

Καὶ χωρὶς ν' ἄργου, ἄλεπού καὶ κουνελάκι ξεκίνησαν ἀμέσως, πιασμένοι σφιχτὰ ἀπὸ τὸ χέρι σὰν παλιοὶ φίλοι.

—Ἀπὸ δῶ, κυρὰ ἄλεπού, ἀπὸ δῶ, τῆς ἔλεγε κάθε λίγο τὸ ἀμυαλό, δείχνοντας τὸ δρόμο, ποὺ ὀδηγοῦσε στὸ σπίτι του.

Ὡσπου ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα φτάνουνε.

—Νά, ἐκεῖ ἀπέναντι κάθομαι, κυρὰ ἄλεπού.

—Ἄ, πολὺ ὠραία εἶναι ἀπ' ἔξω ἡ αὐλούλα σου, τοῦ λέει ἡ παμπόνηρη. Φαντάζομαι πόσο πιὸ ὠραία θὰ εἶναι ἀπὸ μέσα...

—Πέρασε μέσα, κυρὰ ἄλεπού, νὰ τὴ δῇς, ἀποκρίνεται τὸ κουνελάκι μὲ εὐγένεια.

Μὰ δὲν πρόλαβε νὰ τῆς ἀνοίξῃ καλὰ-καλὰ τὴν πόρτα, κι ὁρμᾷ ἐκείνη μέσα καὶ ρίχνεται ἀχόρταγα ἀπάνω στὰ κουνέλια.

—Ἄχ, συμφορά μου, τί ἔκανα... Ποῦ εἶσαι μαννούλα μου, ψιθύριζε τώρα μὲ τρόμο τὸ κουνελάκι, ποὺ εἶχε κρυφτῇ σὲ μιὰ τρύπα γιὰ νὰ σωθῇ.

Κι ὅταν ἡ ἄλεπού χορτασμένη πιὰ πῆρε δρόμο ἀπὸ κεῖ, τὸ κουνελάκι εἶδε μὲ χαρὰ του, πῶς μέσα στὰ λίγα κουνέλια, ποὺ σώθηκαν, ἦταν κι ἡ μητερούλα του. Ἐπείσε τότε εὐθὺς στὴν ἀγκαλιά τῆς καὶ φιλώντας τὴν ἐφώνασε:

—Ἐγὼ τὴν ἔφερα, μανίτσα μου, γιατί πείστηκε στὰ λόγια τῆς. Συχώρεσέ με, ἐφάρξα.

Καὶ ἡ κυρὰ κουνέλα τοῦ ἀποκρίθηκε:

Καὶ χωρὶς ν' ἄργου, ἄλεπού καὶ κουνελάκι ξεκίνησαν ἀμέσως

—Αὐτὸ λοιπὸν νὰ σοῦ γίνῃ μάθημα καὶ ποτὲ νὰ μὴν ξεχάσης αὐτὰ τὰ δύο πράγματα: Πρῶτ', πῶς πρέπει πάντα ν' ἀκούς τὴ μητέρα σου. Καὶ δεύτερον, πῶς ποτὲ σου δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευεσαι σ' ἓναν ξένον καὶ ἄγνωστο, γιατί μπορεῖ νὰ εἶναι κακὸς καὶ σὺ νὰ τὸν θεωρῇς καλόν, γιατί εἶναι ὑποκριτὴς καὶ ψεύτης.

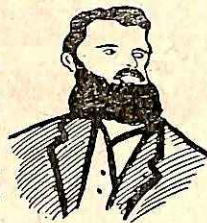

ΝΙΚΗΦ. ΦΩΚΑΣ

ΦΩΚΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ δ' Β' (912 — 969). — Υπήρξε ένας από τους μεγίστους αυτοκράτορες του Βυζαντίου και μέγας προστάτης της ορθόδοξης εκκλησίας. Έξοσε βίον ασκητικόν και ήτο φίλος του μοναχού 'Αγίου 'Αθανασίου του 'Αθωνίτου, ο οποίος ίδρυσε τα μοναστήρια του 'Αγίου 'Ορους. 'Απέθανεν με βίαιον θάνατον, 10 Δεκεμβρίου 969, εις την Κωνσταντινούπολιν.

♦♦♦

ΒΗΛΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (1771 — 1823). — 'Εμαθε τα πρώτα γράμματα εις τα 'Ιωάννινα της 'Ηπείρου. 'Εσπούδασε ιατρὸς εις την Πάδοβα της 'Ιταλίας. 'Εγραψε λογοτεχνήματα, ποιήματα, κυρίως σατυρικά. 'Υπήρξε γιατρός του 'Αλή

Ι. ΒΗΛΑΡΑΣ

Πασά και του γιου του Βελή και προσέφερε πολλές υπηρεσίες εις τους χριστιανούς, λόγω της εμπιστοσύνης που του είχε ο 'Αλής. Τὸ 1820, τὸ σπῆτι τοῦ Βηλαρά ἐκάη ἀπὸ βομβαρδισμοῦς. Κατεστραμμένος καὶ σχεδὸν γυμνὸς κατέφυγεν στὸ Τσεπέλοδο του Ζαγορίου, ὅπου ἀπέθανε, 28 Δεκεμβρίου 1823.

♦♦♦

ΝΕΟΦ. ΔΟΥΚΑΣ

ΔΟΥΚΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ (1760 — 1845). — Διέπρεψε ὡς μέγας διδάσκαλος τοῦ Γένους. Γεννήθηκε στὸ Ζαγόρι τῆς 'Ηπείρου. Κατὰ τὴν 'Ελληνικὴν 'Επανάστασιν ἦλθεν εἰς τὴν 'Ελλάδα ὡς ἀρχιμανδρίτης. 'Ο Καποδίστριας τὸν διώρισεν

Διευθυντὴν τοῦ 'Ορφανοτροφείου στὴν Αἴγινα, ἀργότερα ἦλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας ὡς πρῶτος διευθυντὴς καὶ ἰδρυτὴς τῆς Ριζαρίου 'Ιερατικῆς Σχολῆς. 'Εγραψε πολλὰ ἔργα Σχολικὰ καὶ διδακτικά, μεταφράσεις ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἄλλα πρωτότυπα βιβλία, πού θεωροῦνται καὶ σήμερὰ πολύτιμα. 'Απέθανε στὰς 'Αθήνας 20 Δεκεμβρίου 1845 σὲ ἡλικίαν 85 ἐτῶν.

ΟΠΛΟΜΑΧΙΑ ΕΝΑ ΙΠΠΟΤΙΚΟ ΣΠΟΡΤ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

'Η ξιφασκία, τὸ σπορ τῶν ἱπποτῶν στὰ παλὰ χρόνια, ἔχει σχεδὸν ἐξαφανισθῇ στὴ σημερινὴ ἐποχὴ μαζί με τὸν ἱπποτισμὸ τοῦ παρελθόντος. Πραγματικά, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, πού ἀσχολοῦνται ἀκόμῃ μετὰ τὴν ὀπλομαχίαν, εἶναι πολὺ μικρὸς καὶ ὅσο πάει γίνεται μικρότερος. Στὰ δάχτυλα μετροῦνται οἱ σημερινοὶ ξιφομάχοι. Θὰ ἔβγαζε κάποιος πολλὰ θλιβερὰ συμπεράσματα γιὰ τὸν ἱπποτισμὸ τῶν σημερινῶν νέων, ἂν συσχέτιζε μ' αὐτὸν τὴν κατάστασιν, τῆς ὀπλομαχίας στὸν τόπο μας.

'Αλλὰ δὲ, εἶναι τόσο αὐτὸς ὁ λόγος, πού ἡ ξιφασκία φθίνει τὰ τελευταῖα χρόνια. Εἶναι πρὸ παντὸς ἡ πολυτέλεια τοῦ ἀθλήματος αὐτοῦ, πού ἀπαιτεῖ μεγάλα ἐξόδα γιὰ τὸν ἀθλούμενο.

Μόλις τώρα τελευταῖα ἡ ὀπλομαχικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ΣΕΓΑΣ, στὸν ὁποῖο ἀνήκει διοικητικῶς ἡ ὀπλομαχία, δείχνει ἰδιαίτερη δραστηριότητα γιὰ τὴ διάδοσιν τοῦ ἀγωνίσματος. Γιὰ νὰ δώσῃ καινούργια ὥθησιν στὴν ὀπλομαχίαν ὁ ΣΕΓΑΣ φροντίζει νὰ δημιουργηθοῦν εἰδικὰ τμήματα ξιφασκίας στὸν μεγάλου συλλόγου, πού ἔχουν τὰ οικονομικὰ μέσα καὶ πλούσιο ἔμφυχο ὕλικό καὶ νὰ ἐφοδιασθοῦν τὰ μικρότερα σωματεῖα μετὰ τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα γιὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν νέων.

'Επίσης γίνεται προσπάθεια νὰ ὁργανωθοῦν ἀγῶνες ξιφασκίας στὴν αἴθουσα τοῦ Ζαπτείου, με ἐλευθερία εἰσοδοῦ, γιὰ νὰ τοὺς παρακολουθήσουν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότεροι καὶ ν' ἀγαπηθῇ τὸ ἀθλῆμα ἀπὸ τὸν πολὺ κόσμον, πού δὲν τὸ ξέρει.

Γιὰτὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ 'Ελληνες μετὰ τὴν ἐκτίλξησιν, τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὴν εὐκινησία, πού ἔχουν, μποροῦν νὰ γίνουν σπουδαῖοι ξιφομάχοι, καὶ νὰ τιμῆσουν τὰ ἐθνικὰ μας χρώματα στοὺς διεθνεῖς ἀγῶνες.

Τρία εἶναι τὰ ἀγωνίσματα τῆς ὀπλομαχίας: τὸ ξίφος ἀσκήσεως (φλερέ), τὸ ξίφος μονομαχίας (ἐπέ) καὶ ἡ σπάθη (σάμπρ). Τὸ ξίφος ἀσκήσεως, πού θεωρεῖται ἐλαφρότερο ἀπ' τὰ ἄλλα, παίζεται μετὰ τὴν αἰτησία μιᾶς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τέσσαρες κριτὰς καὶ ἕνα πρόεδρο, πού ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐγκυρότητα τοῦ «χτυπήματος». 'Ο πρόεδρος δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν κριτῶν, πού εἶναι μόνο συμβουλευτικὴ. Τὸ χτύπημα γιὰ νὰ εἶναι ἔγκυρο πρέπει νὰ γίνη στὸ στήθος καὶ συγκριμένα στὸ τετράγωνο, πού σχη-

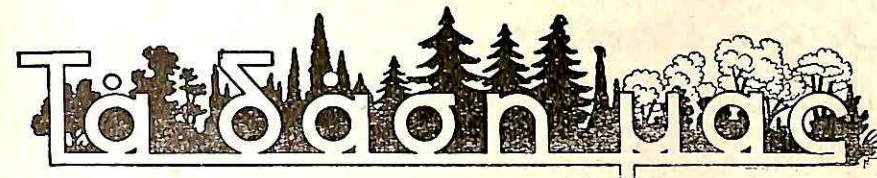
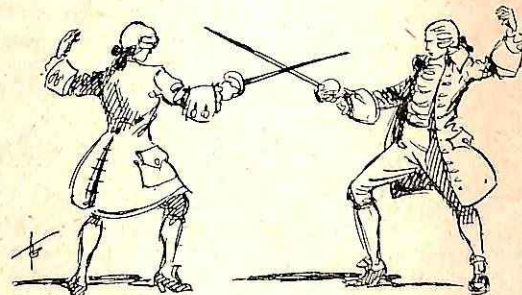
ματίζεται κάτω ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ μέχρι τῆ μέσης. Γιὰ νὰ κερδίσῃ ὁ ξιφομάχος τὸν ἀγῶνα πρέπει νὰ πετύχῃ πέντε χτυπήματα.

Τὸ ξίφος μονομαχίας ἔχει γιὰ κριτὴν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος. Τὰ ξίφη εἶναι ἐνωμένα μετὰ ἡλεκτρικὴ στήλη καὶ ὅταν ἀκουμπήσουν στὸ σῶμα τοῦ ἀντιπάλου ἀκούγεται ἕνα κουδούνισμα καὶ ἀνάβει ἕνα φῶς σὲ εἰδικὸ μηχανήμα. Καὶ οἱ ὀπλομάχοι συνδέονται μετὰ ἕνα σύρμα, πού δὲν τοὺς ἐμποδίζει ὅμως στὴν κίνησιν. 'Αν τύχῃ καὶ χτυπηθοῦν ταυτόχρονα καταλογίζεται ἀπὸ ἕνα χτύπημα γιὰ τὸν καθένα. Γιὰ νὰ νικήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ πετύχῃ τρία χτυπήματα. 'Αν, λοιπόν, ἔχουν οἱ ἀντίπαλοι ἀπὸ δύο χτυπήματα καὶ συμβῇ νὰ χτυπηθοῦν στὸ τρίτο ταυτόχρονα θεωροῦνται καὶ οἱ δύο ἡττηθέντες...

Τὸ ἀγώνισμα τῆς σπάθης παίζεται, ὅπως τὰ ξίφος ἀσκήσεως μετὰ τὴν αἰτησίαν ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν διαφορά ὅτι τὸ χτύπημα θεωρεῖται ἔγκυρο σ' ὁποιοδήποτε σημεῖο τοῦ σώματος καὶ ἂν γίνη. 'Η νίκη κερδίζεται μετὰ πέντε χτυπήματα.

Μετὰ τὴν ὀπλομαχίαν, ὅπως λέγονται γενικά καὶ τὰ τρία εἶδη τῆς ξιφασκίας, ἀσχολοῦνται μόνο στὸν Πανελλήνιο Γυμναστικὸ Σύλλογον, τὴν 'Αθηναϊκὴν Λέσχην καὶ τὸν 'Ομιλο Φιλάθλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. Περισσότεροι εἶναι οἱ ξιφομάχοι στὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων καὶ τὴ Γυμναστικὴν 'Ακαδημίαν, ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερο μάθημα.

'Αν καὶ εἶναι πολὺ λίγοι, ὅπως εἴπαμε, αὐτοί, πού ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν ὀπλομαχίαν, ὑπάρχουν μερικοὶ νεαροὶ πολὺ καλοὶ ξιφομάχοι, ὅπως εἶναι οἱ ἔφηβοι ἀδελφοὶ Σκοτίδης, ὁ Τερζάκης, ὁ Ράπτης καὶ ἄλλοι, πού πολὺ σύντομα θὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς πρωταθλητὰς Χριστογιαννόπουλον, 'Εμίρην, Ζίνχον κλπ, μετὰ πολὺ περισσότερες μάλιστα ἀπαιτήσεις νὰ διακριθοῦν μετὰ τῶν ξένων συναδέλφων τοὺς.

ΤΑ ΔΑΣΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Τὰ φυτὰ δὲν εἶναι ἔτσι τυχαῖα σκορπισμένα κάτω στοὺς κάμπους καὶ πάνω στὰ βουνά. 'Απ' ἐναντίας μάλιστα, εἶναι ταξινομημένα μετὰ σοφίαν, στρώσεις, στρώσεις καὶ σὲ ὀριζόμενες τὸ καθένα περιοχές, κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ μὴν τὰ συντριβῇ ὁ συναγωνισμὸς μετὰ τὸν. Γιὰτὶ, μετὰ τὸν τὸ σφοδρὸ τρόπο ταξινομήσεως, τὸ κάθε φυτὸ πηγαίνει ἐκεῖ πού μπορεῖ νὰ βρῇ τοὺς πιδ καλοὺς ὁρους γιὰ τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ ἔτσι νὰ τὰ βγάλῃ πέρα στὸν σκληρὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Αὐτὴ ἡ ταξινόμησις μᾶς ἐπιτρέπει νὰ καταλάβωμε, ἂν δοῦμε κάποιο φυτὸ, σὲ ὁποιοδήποτε μέρος, σὲ τὴν ὑψόμετρο ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θάλασσας, πάνω κάτω, βρισκόμαστε, τὴν συστάσεως εἶναι τὸ ἔδαφος, ἂν τὸ κλίμα εἶναι θερμὸ ἢ ξηρὸ, ἢ ὑγρὸ ἢ ψυχρὸ κλπ.

'Αν λοιπόν, καλοκυτάξωμε, θὰ δοῦμε πῶς σὲ κάθε τόπον, σχηματίζονται οἱ λεγόμενες φυτογεωγραφικὰς ζώνες καὶ κάθε φυτὸ, παίρνει θέσιν σὲ μιὰ ὀρισμένη ζώνη. 'Υπάρχουν, βέβαια, καὶ φυτὰ, πού προκόβουν μέσα σὲ περισσότερες ἀπὸ μιὰ ζώνες, ὅπως λ. χ. τὸ ἀμπέλι, πού ξαπλώνεται σὲ 4 ζώνες, ἀπὸ τὴν παράλιον μέχρι τὴν ὑπαλπικήν, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μιλήσωμε πὺρὸ κάτω. 'Υπάρχουν ὅμως καὶ φυτὰ, πού ἔχουν πολὺ περιορισμένο γεωγραφικὸ ἐξάπλωμα, μοιάζοντας μετὰ τὸν τοπικιστὴ ἐκείνον, πού δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ κουλήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον του. Τέτοιο φυτὸ εἶναι ἡ Σταφίδα, πού προκόβει μόνο σὲ ὀρισμένα παράλια μέρη τῆς Πελοποννήσου καὶ στὰ 'Επτάνησα. Πουθενά ἄλλου. 'Υστερὰ ἀναφαίνεται στὴν Καλλιφονιά καὶ στὴν Αὐστράλιαν. Τὸ πιδ τοπικιστικὸ ὅμως δέντρο στὸν τόπον μας, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πῶς εἶναι τὸ Μαστιχόδεντρο, πού προκόβει ἀποκλειστικὰ καὶ μό-

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΑΓΑΠΗΣΤΕ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

'Αγαπήσετε τὰ δέντρα τὰ τρανά, κάθε κάμπος νὰ γιορτάσῃ καὶ τὸ μάτι νὰ χορτάσῃ, νὰ χορτάσῃ πρασιναδὲς στὰ βουνά.

Νὰ ψηλὸν φουντωμένο τὸ κλαδί καὶ τ' ἀγέρι νὰ μυρῶνῃ, καὶ ἀπὸ τὴ φωλιά τ' ἀηδονὶ νὰ θωρῇ τὴς ὁμορφίης, νὰ τραγουδῇ.

'Αγαπήσετε τὰ δέντρα τὰ τρανά, δείξτε τοὺς μιὰ ἀγάπην χώραν, νὰναι ἡ χώρα μας πανώρια, νὰ γεμίσουν πρασιναδὲς τὰ βουνά.

4. Τὴ ζώνη τῆς 'Οξυᾶς, πού τὸ τελευταῖο τῆς ἀκροσύνουρον κατὰ τὸ Νοτιὰ, συναντοῦμε στὴν ἑνωσὶ ἀπὸ τὰ τρία σύνορα τῶν ἑπαρχιῶν Φθιώτιδος, Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, πάνω στὸ βουνὸ Σαρανταῖνα, σὲ ὕψος κοντὰ 2000 μέτρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. 'Η ζώνη αὕτη, ἀνάλογα μετὰ τὸ γεωγραφικὸ πλάτος, ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 800 μ. καὶ φτάνει ἕως τὸ σῆμα τῆς γυμνῆς ζώνης τῶν πιδ ψηλῶν βουνῶν, πού ἐπιστημονικὰ λέγεται ὕπαλπι κή.

5. Τέλος, πάνω στὴς πιδ ψηλὲς βουνοκορφές, ἔχουμε τὰ Γυμνά, ἢ Σπανὰ, ἢ Μαδάρες, πού σχηματίζουν τὴν ὕπαλπι κή ζώνην. 'Ολοῖ μας τὴ γνωρίζουμε αὕτη τὴ ζώνην, γιὰτὶ φαντάζει ἀπὸ μακριὰ, ὅλο τὸ χρόνο, ἀπὸ τὸ φθινόπωρον ἕως τὴν ἀνοιξὴ χιονισμένη, τὸ καλοκαίρι γυμνή. Εἶναι ἡ ζώνη μετὰ τὴν πολὺ φτωχὴ βλάστησιν, μόλις λίγα χαμώκλα καὶ χορτάρια. Εἶναι τὰ καλοκαιρινὰ βοσκοτόπια, ὅπου μένουν τὰ τσοπάνικα γιδροπόδατα, ἀπὸ τοῦ 'Αγίου Γεωργίου, ἕως τὸν 'Αγιο Δημήτρι, μετὰ τὰ κρύα νερά, τὸν καθαρὸ ἀέρα, καὶ τὴν πλούσια τυροκομία.

Αὐτὲς εἶναι οἱ πέντε ζώνες, στὴς ὁποῖες κατανέμονται ὅλα τὰ δασικὰ φυτὰ τοῦ τόπου μας, μετὰ τὴς ἀναριθμητὰς ποικιλίας τοὺς. Τὰ φυτὰ αὐτά, πού ἀποτελοῦν τὴν ἑλληνικὴν χλωρίδα, ἀνήκουν σὲ 192 ξεχωριστὰ εἶδη καὶ σχηματίζουν 39 οἰκογένειες. 'Απὸ αὐτὰ τὰ 192 εἶδη, τὰ 57 εἶναι δέντρα ψηλόκορμα, τὰ 51 εἶναι δεντροκία καὶ ψηλοὶ θάμνοι καὶ τὰ 84 εἶναι χαμώκλα καὶ χορτάρια. 'Απὸ αὐτὰ σχηματίζονται οἱ συστάδες τῶν ἐλληνικῶν δασῶν, πού γι' αὐτὰ θὰ μιλήσωμε σὲ ἐπόμενο ἄρθρον μας.

Ε.Σ.Ν. μαθητὰ τοῦ β' δὴμ. Σχολ. Μυτιλήνης καθαρρίζουν τὰ πεύκα ἀπὸ τὴς κάμπες.

Juniors of 2nd Elem. School Mytilene ridding the pinetrees of caterpillars.

ΣΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗ

“Αναρχε κι ’Ακατάλυτε, κι όλου του Κόσμου Πλάστη, που με την πανσοφία Σου το σύμπαν κυβερνάς με θερμή Σε πιστεύουμε Πατέρα και Προστάτη, γιατί στον κάθε πόνο μας ποτέ δεν μάς ξεχνάς.

‘Εσύ μάς στέλνεις τή βροχή, τον ήλιο, το φεγγάρι, να μάς δροσίζουν στοργικά το δρόμο της ζωής. κι ‘Εσύ χαρίζεις και σκορπάς της δύναμης τη χάρη να διαφεντεύη τους σφυγμούς της κάθε μας πνοής.

Δίνε μας γειά και προκοπή στο πνεύμα της Ειρήνης κι ευλόγησε τον ιδρώτα των τίμιων εργατών. Στείλε τη Θεία σου φώτισι να γίνη σωφροσύνης πηγή δροσάτη, αστείρευτη στον νοῦ των μαθητών.

Και στη γλυκειά Πατρίδα μας, τη λατρευτή ‘Ελλάδα να της χαρίξης Λευτεριά κι όμόνοια ‘Εθνική, γιά να τραβά στην πρόοδο μ’ όλόφωτη λαμπάδα και να φαντάζη στους Λαούς Παρθένα, άγγελική.

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

“Όσο πλησίαζε ή μεγάλη γιορτή, τόσο ή άνησυχία έσφιγγε τις καρδιές των μανάδων. Μαζεύτηκαν όλες μαζί κι άρχισαν ψιθυριστά να συζητούν.

—“Τί θα κάνουμε;” “Ελεγε ή μιá με φωνή που έτρεμε από φόβο.

«Πέρις ηρθαν οι άνθρωποι από την πολιτεία, μου άρπαξαν δυο παιδιά μέσα από την άγκαλιά μου και πάν. Ούτε τα ξανάειδα στα μάτια μου».

—Μ’ έμένα; Έμένα;». Πετάχτηκαν άλλες μανάδες κι άρχισαν να ξεφωνίζουν, να λέν τον πόνο τους και να θρηνούν.

—“Μά τί τα κάνουν τα παιδιά μας, που έρχονται και τα μαζεύουν κάθε τέτοια εποχή, οι άνθρωποι, οι

άπονοι; Δεν φοβούνται το Θεό, που γεννιέται;». Φώναξε με άπελπισία μιá άλλη μάννα.

—“Δεν το ξέρετε τί τα κάνουν τα παιδιά μας; Να σας το πώ εγώ που το ξέρω», προθυμοποιήθηκε μιá άλλη.

—“Πέρις ηρθαν οι άνθρωποι από την πολιτεία να μου πάρουν τα παιδιά μου. Τα κοίταξαν, τα ξανακοίταξαν, δεν τους άρεσαν. “Ανοιξαν μεγάλη συζήτησι μπροστά μου.—Δεν αξίζουν τίποτα είπε ό ένας. “Αδικα θα πάη ό κόπος μας—. “Ας τα πάρουμε έλεγε ό άλλος. Καλλίτερα δέ θα βρούμε. Πρέπει να βρούμε επέμενε ό πρώτος. Έχω παραγγελία να τους πάω καλό πράγμα.

“Ετσι έφυγαν από μένα και ιγήγαν παρακάτω. Από τη συζήτησή τους άκουσα ότι τα παίρνουν και τα φέρνουν μέσα σε σαλόνια γεμάτα ψεύτικα φώτα. Τα στολίζουν με ώραιες κορδέλες και χρυσές ταινίες και τα γεμίζουν με χιλιών λογίων δώρα. “Ερχονται και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες και διασκεδάζουν και γελούν ευτυχισμένοι. Κι’ ενώ περνάει έτσι όμορφα ή συντροφιά, άρχίζουν να παίρνουν πίσω από τα παιδιά μας τα δώρα ένα-ένα, να τα ξεστολίζουν και στο τέλος τ’ αφήνουν ν’ άργοπεθαίνουν μέσα σ’ εκείνες τις σάλες, δίχως άέρα, δίχως λίγη δροσιά χιονιού αληθινού...».

Αυτά είπε ή μάννα, που είχε άκούσει τη συζήτησι των ανθρώπων της πολιτείας και νέος θρήνος ύπο-

δέχτηκε τα τελευταία λόγια της. Μά την ίδια ώρα, μακριά στα χωριά και στην πολιτεία, άκούστηκαν μέσα στη νύχτα χαρμόσυνα οι καμπάνες των εκκλησιών, που σήμαιναν Χριστούγεννα. Οι μαννάδες σταυροκοπήθηκαν. «Χριστούλη μου» είπαν όλες μ’ ένα στόμα «Έσύ που είσαι άπόψε ένα βρέφος, προστάτεψε τα παιδιά μας από τον άδικο χαμό. Φώτισε τους ανθρώπους να μην σκοτώνουν τα βλαστήρια μας και ξεκληρίζουν το σπίτι μας».

“Ετσι προσευχήθηκαν οι μαννάδες εκείνο το Χριστουγεννιάτικο βράδυ όπου ήταν όλες συγκεντρωμένες.

“Ηταν οι Έλατομάννες αυτές που προσεύχονταν με τόσο θερμή, γιά τα μικρά τους. Γιά τα έλατάκια, που τα κόβουν άπονα οι άνθρωποι γιά να τα μεταβάλουν σε Χριστουγεννιάτικα δέντρα. Και δεν ξέρουν οι άνθρωποι, πόσο τ’ αγάπησε ό Χριστός τα μικρά τ’ άθώα έλατάκια και πόσο κακό κάνουν με την πράξη τους αυτή και στον ίδιο τον έαυτό τους, όταν τα κόβουν γιά Χριστουγεννιάτικα δέντρα, αντί να τ’ αφήσουν να μεγαλώνουν μέσα στο λόγο πλουτίζοντας τη φύσι και δοξολογώντας το Θεό.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

(συνέχεια από την σελ. 11)

νές, τις μεγαλύτερες του κόσμου, που χωρούν 7.000 τόννους.

“Η Ίσλανδία, νησί μακρινό και άπομονωμένο κοντά στο βόρειο πολικό κύκλο, σκεπασμένη τον περισσότερο καιρό από πάγους, γεμάτη ήφαίστεια και θερμές πηγές, τυλιγμένη συχνά στην όμίχλη, είναι μιá χώρα πολιτισμένη και σχεδόν εύτυχής, που θα την έζηλευαν πολλές από τις χώρες της άλλης Εύρώπης, που τις όνομάζουμε συνήθως πολιτισμένες και προωδευμένες.

Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

“Ο Διόνυσος ήταν παιδί του Δία, του πατέρα των Θεών και των ανθρώπων και της Σεμέλης, της όμορφης θυγατέρας του Κάδμου, του βασιλιά των Θηβών.

Μιά μέρα ή Σεμέλη λίγους μήνες πριν γεννήση τον Διόνυσο ζήτησε από το Δία να τον δει όλη του τη μεγαλοπρέπεια. “Ο Δίας στενοχω-

ρήθηκε πολύ, γιάτι ήξερε πόσο επικίνδυνο ήταν αυτό γιά τη Σεμέλη. Άλλά δεν ήθελε να τη δυσαρεστήση. Άνέβηκε λοιπόν επάνω στον Όλυμπο, στην έδρα των άθανάτων θεών, τυλίχτηκε μέσα σε βαρεία, σκοτεινά σύννεφα και κατέβηκε κάτω στη γή, μέσα σε φοβερούς κεραυνούς και σ’ άστραπές, που σκορπούσαν παντού έκτυπωτικές λάμψεις. Οι φλόγες και οι κεραυνοί άναψαν φωτιές παντού και το παλάτι πυρπολήθηκε μέσα σε λίγη ώρα. “Η Σεμέλη κάηκε μέσα στις φλόγες, το παιδί όμως σώθηκε, γιάτι πρόλαβε ό Δίας και τώβαλε μέσα στον μηρό του. “Εκεί έμεινε μέχρι ότου συμπληρώθηκε το διάστημα των έννέα μηνών. “Όταν πια ήρθε στον κόσμο, πήρε το όνομα Βάκχος ή Διόνυσος κι ό Δίας τώδωσε στην Ίνώ να το άναθρέψη, με τη βοήθεια των ωρών και των Νυμφών. Γρήγορα με τη φροντίδα και την αγάπη τους μεγάλωσε ό μικρός Διόνυσος κι όταν έφθασε σε ήλικία, ό Δίας τον έμπιστεύθηκε στις Μούσες και τον Σειληνό, το γιό του Έρμη και της Γής. “Ο Σειληνός ήταν πολύ ευχάριστος στους θεούς, γιάτι είχε εύθυμο χαρακτήρα. “Ηταν ένας γέρος παχύς, με μεγάλη κοιλιά, κοντός και φαλακρός, πάντοτε μεθυσμένος, που άλλοτε γύριζε τις πόλεις καθισμένος σ’ ένα γαϊδούρι, επάνω στο όποίο με βία μπορούσε να σταθή από το μεθύσι κι άλλοτε τριγυρνούσε στηριγμένος σ’ ένα χοντρό σκαλισμένο μαστούνι. Στο κεφάλι του φορούσε ένα στεφάνι από φύλλα κισσού και σπάνια τον έβλεπε κανείς χωρίς ένα ποτήρι στο χέρι, που διαρκώς του το γέμιζαν

κόκκινο, δυνατό κρασί. “Ο Σειληνός έγινε σύμφωνα με τη θέλησι του Δία ό πιστός σύντροφος του Βάκχου και τον παρακολουθούσε σ’ όλα τα ταξείδια του.

Σ’ ένα από τα ταξείδια του ό Βάκχος βρέθηκε στη νήσο Νάξο κι έγινε αιχμάλωτος των πειρατών. Οι πειραταί βρίσκοντας μιá μέρα το θεό κοιμισμένο κατώρθωσαν να τον δέσουν μ’ αλυσίδες... “Άλλ’ ό Διόνυσος ξύπνησε, έσπασε τα δεσμά του και τότε με τη δύναμι, που είχε σαν θεός, μεταμόρφωσε τους πειρατάς σε δελφίνια.

“Από τα πολλά ταξείδια του νεαρού θεού, που τώρα πιά ήταν ένας ώριος άντρας με εύθυμα λαμπερά μάτια, το πιο σημαντικό είναι το ταξίδι ως την μακρινή χώρα των Ίνδιών. “Εκεί ό Βάκχος έπήγε με μεγάλη και λαμπρή άκολουθία. Είχε μαζί του δόσκληρο στρατό από σατύρους, που τον άκολουθούσαν χορεύοντας, και πολλούς άνδρες και γυναίκες, όλους άπλissμένους με θύρσα, δηλαδή με ραβδιά στεφανωμένα στην άκρη με κισσό, πράσινα άμπελόφυλλα και κουκουνάρια. “Ολοι αυτοί οι όπαδοί του Βάκχου διέσχισαν τους δρόμους χορεύοντας και τραγουδώντας, χτυπώντας διάφορα τύμπανα και παίζοντας εύθυμα όργανα κι άπ’ όπου περνούσαν, ό κόσμος τους δεχόταν μ’ άφάνταστη ευχαρίστησι και ένθουσιασμό. “Ολοι οι λαοί με χαρά και ένθουσιασμό δήλωναν άμέσως την ύποταγή τους στον νεαρό θεό, που τους δίδασκε πώς να καλλιεργούν τ’ άμπελιά με τα πράσινα σκουρα φύλλα και πώς να κατασκευάζουν το κρασί από το χυμό του ώριμου σταφυλίου. “Εκεί όμως που ό Βάκχος γιορταζόταν με τις πιο μεγάλες τιμές και με έορτές έξαιρετικής λαμπρότητας και μεγαλοπρέπειας, ήταν στα μεγάλα Διονύσια, και στην πόλι των Αθηνών. Τότε το είδωλο του θεού περιφερόταν μέσα στους δρόμους της πόλεως με μεγάλη πομπή. Πολυάριθμοι ήταν οι έπισκέπται, που έρχονταν άπ’ όλα τα μέρη να παρακολουθήσουν την μεγαλόπρεπη τελετή.

ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΙ

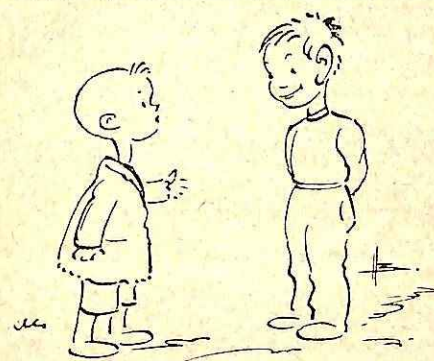
“Έχει τ’ αυτιά μεγάλα, μιá τόση δά κεφάλι και μάτια π’ αγαπούνε και θέλουν να το πούνε.

Θές νηστικό, χορτάτο, με το κεφάλι κάτω σιγά σιγά βαδίζει. και κάποτε γκαρίζει.

Καλό το λέμε φίλο, μ’ τρώει πάντα ξύλο φαίνεται πώς άντέχει και κάκια δεν μάς έχει.

«Έλα, καλό γαϊδούρι!» του λέω, και στη μούρη του δίνω λίγο χάδι, στο σταύλο κάθε βράδυ.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗΣ

—“Εμαθες τα νέα; Από προχθές ό μπαμπάς μου έγινε τραπεζίτης.

—Μπα! Πώς αυτό;!

—“Εβγαλε ένα τραπέζάκι στο δρόμο και πουλάει μπουναμάδες.

(Υπό ΑΝ. ΒΝ)

“Ο Σειληνός γύριζε τις πόλεις καθισμένος σ’ ένα γαϊδούρι

Πέρις ηρθαν άνθρωποι από την Πολιτεία...

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατά την συνεδρίασιν της 21-11-53 της Τοπικής Επιτροπής Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττικής ἀπεφασίσθη μεταξύ ἄλλων καὶ ἡ υἱοθεσία (ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποστολῆς μι-
κρὰς βοήθειας εἰς ἐνδείξιν ἀλληλεγγύης) περίπου
230 Σχολείων τῶν Ἰονίων νήσων (Κεφαλληνίας, Ζα-
κύνθου, Ἰθάκης καὶ Λευκάδος) τῆς Ἰσθμίας καὶ ἡ
ἀποστολὴ συμβολικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σεισμοπλή-
κτους μαθητὰς τῆς Κύπρου.

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

12 Σχολεία:

1) 10 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) Γυμνά-
σιον Ἀρρένων Ἀργοστολίου, 3) Γυμνάσιον Θηλέων Ἀρ-
γοστολίου.

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

16 Σχολεία:

1) 10 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) 2 Δημο-
τικά Σχολεία Ἰθάκης, 3) Δημοτικὸν Σχολεῖον Μυτι-
κά, 4) Δημοτικὸν Σχολεῖον Ζαμβέρδων, 5) Δημοτικὸν
Σχολεῖον Ἀστακοῦ, 6) Γυμνάσιον Ἀστακοῦ.

Γ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

1) Σεισμόπληκτα Σχολεία Κύπρου, 2) Βαλλιάνει-
ον Σχολὴν Κεφαλληνίας.

ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Σχολεῖα Λευκάδος.

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

20 Σχολεία:

1) 19 Δημοτ. Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) 1 Δημοτι-
κὸν Σχολεῖον Ἰθάκης.

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

30 Σχολεία:

30 Δημοτικά Σχολεία Ζακύνθου.

Γ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

10 Σχολεία:

10 Δημοτικά Σχολεία Ζακύνθου.

Δ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

15 Σχολεία:

1) 12 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας 2) 3 Δημο-
τικά Σχολεία Ἰθάκης.

Ε'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

18 Σχολεία:

18 Δημοτικά Σχολεία Ζακύνθου.

Ἰατρεῖον Ε.Ε.Σ. εἰς Ἀργοστόλι
GRC dispensary in Argostoli

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

21 Σχολεία:

1) 19 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) 2 Δημο-
τικά Σχολεία Ἰθάκης.

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) Σχολεῖα Ἰσθμίας Κορινθίας, 2) Σχολεῖα Λευ-
κάδος.

Γ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

14 Σχολεία:

14 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας.

Α'. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

12 Σχολεία:

1) 8 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) 2 Δημο-
τικά Σχολεία Ἰθάκης, 3) Γυμνάσιον Ζακύνθου, 4) Ἰ-
διωτικὴ Σχολὴ Πλέσσα Ζακύνθου.

Β'. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

12 Σχολεία:

1) 9 Δημοτικά Σχολεία Κεφαλληνίας, 2) 2 Δημο-
τικά Σχολεία Ἰθάκης, 3) Γυμνάσιον Ληξουρίου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΟΤΙ:

1) Οἱ φωτογραφίες, ποὺ στέλλονται γιὰ δημοσίευσιν
εἰς τὸ περιοδικό μας, πρέπει α) νὰ δείχνουν ἐρυθρο-
σταυρικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας, ὅχι
π ὅ ζ α, β) νὰ εἶναι γυαλιστερές καὶ καθαρές, γ) μὲ
ὅσον τὸ δυνατό ὀλιγώτερα πρόσωπα.

2) Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶρα ἡ ἐτοιμασία τοῦ
Λευκώματος, ὥστε νὰ σταλῇ εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὶ
τῆς λήξεως τοῦ σχολ. ἔτους.

3) Νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας (τουλάχιστον
δυσὶ φορὲς τὸ χρόνο) σύντομο περίληψιν τῆς Ἐρυθρο-
σταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσι-
εύωμε εἰς τὸ περιοδικό καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς
τὴν Γενεὴν.

4) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὠρεῖα μεταλλικὰ
σήματα Ε.Ε.Σ.Ν., καμωμένα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀντὶ 500
δρχ. ἑκάστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγ-
γελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

5) Τὰ ἐμβλήματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλ-
λονται προσωπικῶς ἀλλὰ ἀ π ρ ο σ ὶ π ὼ ς Ἑλλη-
νικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ
1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

6) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων περιοδικοῦ γίνονται δε-
κταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλ-
λάδια τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι
τέλους Νοεμβρίου κ.ο.κ.

ΔΩΡΕΑΙ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1953 μέχρι σήμερον, αἱ πλεῖσταί τῶν
ὁποίων προορίζονται διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς

1) Ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε. Σ. Ν.
Ε. Σ. Ν.

α) 73.504 κυττὰ συμπετυκνωμένο γάλα.
β) 29.952 κυττὰ σχολικὰ εἶδη.
γ) 462 πίνακες σχολικῆς τέχνης.
δ) 25 δίσκοι σχολικῆς μουσικῆς.
ε) 48 κιβώτια σχολικὸν ὑλικόν.
στ) 3 κιβώτια σχολικὰ εἶδη.

2) Ἐκ μέρους Καναδικοῦ Ε. Σ. Ν.

α) 9.500 τετράδια.
β) 3 κιβώτια ἱματισμῶς.
γ) 31 κιβώτια ὑποδημάτων.
δ) 1 κιβώτιον εἶδη ὑγιεινῆς.

3) Ἐκ μέρους τοῦ Ὁλλανδικοῦ
Ε. Σ. Ν.

α) 150 κυττὰ σχολικὰ δῶρα.

4) Ἐκ μέρους τοῦ Γερμανικοῦ Ε.Σ.Ν.

α) 2.100 πακέτα μὲ εἶδη ὑγιεινῆς.

5) Ἐκ μέρους τοῦ Νορβηγικοῦ Ε. Σ. Ν.

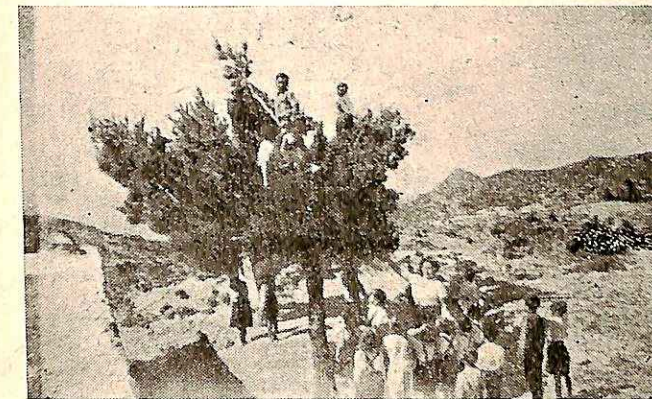
α) 783 κυττὰ σχολικὰ δῶρα.

6) Ἐκ μέρους τοῦ Βρετανικοῦ Ε.Σ.Ν.

α) 1 βρεφικὸν δέμα.

7) Ἐκ μέρους τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε. Σ. Ν.

α) 15 πίνακες ζωγραφικῆς.

Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Σχινόκασαλον Ἰερά-
πέτρας καθαρίζουν τὰ πεύκα ἀπὸ τῆς κάμπης.
Juniors of Elem - School Schinokapsalon, Crete
ridding the pinetrees of caterpillars.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. ΣΧ. ΕΤΟΥΣ 1952-53

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Πυθαγορείου
Γυμνασίου Σάμου φροντίζουν τὴν
καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν
τῶν. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὰ Χρι-
στούγεννα καὶ τὸ Πάσχα ἐμοίρασαν τρόφιμα σὲ
10 πτωχὰς οἰκογένειας καὶ τσιγάρων καὶ γλυ-
κίσματα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Κρατικοῦ Νο-
σοκομείου καὶ τοὺς κρατούμενους τῶν φυλα-
κῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Φα-
ρακλάτων Κεφα-
λληνίας καλλιερгоύν σχολ. κήπον. Περιποιού-
νται τὰ δένδρα. Βοηθοῦν τοὺς μικρότερος εἰς
τὰ μαθήματα μαθητῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Ἀννινάτων Κεφα-
λληνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχο-
λείου τῶν καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. ἔχουν σχολ.
φαρμακεῖον καὶ παρέχουν τῆς πρώτης βοήθειας
εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδύνα-
τους εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν καὶ τοὺς πτω-
χοὺς συμμαθητῶν τῶν. Καλλιερгоύν σχολ. κήπον
καὶ ἀνθρ σὲ γλάστρες.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Κεφα-
λαίου Κεφα-
λαίου Νικολῆ Λευκάδος
καλλιερгоύν σχολ. κήπον. Ἐφαλάν τὰ κάλματα
ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου.

οὐργήσαν φυτῶριον ὑπὸ ἀμυγδαλιῆς καὶ καρ-
διές. Ἐκαθάρισαν τὸ δρόμον πλησίον τοῦ Σχο-
λείου. Βοηθοῦν μὲ χρήματα τοῦ ταμείου
3 πτωχὰς οἰκογένειας τῆς νήσου. Διέδωκαν
192.000 δραχ. δι' ἐνίσχυσιν 4 πτωχῶν οἰκο-
γενειῶν καὶ δι' ἀγορὰν σχολ. φαρμακείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Πηγα-
δίου Πηγαδίου Λευκά-
δος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχο-
λείου. καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. Ἐκαθάρισαν τὸ
δρόμον, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὸν τοῦ χωρίου. Ἰσο-
πέδωσαν τὸ προαλτεῖον τοῦ Σχολείου. Καλ-
λιερгоύν ἀνθόκηπον. Βοηθοῦν τοὺς ἀδύνατους
εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον.
Ἐκαθάρισαν καὶ ἀσθένευσαν τὴν στήλην τῶν
παιδῶν τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Νικολῆ
Λευκάδος καλλιερгоύν σχολ. κήπον. Ἐφαλάν τὰ κάλματα
ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Τροπαιούχων
Γορτυνίας κορεύουν τοὺς συμ-
μαθητῶν τῶν.
The Juniors of elem school Tropeouchon
Gortynia cutting the hair of their school-
mates

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Ἀμερικανοὶ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ διδάσκονται
Βρεφοκομίαν.
Boys at Baltimore show how to bathe
a baby

Ἰάπωνες Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ περιεργάζονται
λευκώματα ξένων χωρίων.
Japanese high school students looking
on albums received from foreign countries

Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Ταυλάνδης ζωγραφί-
ζουν πίνακας ὑγιεινῆς μὲ τοὺς ὁποῖους θὰ
διακοσμῶσιν τοὺς τοίχους τοῦ Σχολείου τῶν.
Juniors of Thailand making health po-
sters for their classroom

1) — Η —
2) — Ρ —
3) — Α —
4) — Κ —
5) — Λ —
6) — Η —
7) — Σ —

- 1) Άρθρο.
- 2) Πρόσωπο του Τρωϊκού πολέμου.
- 3) Όνομα Μακεδονικής πόλεως (στη γενική).
- 4) Κάθε άνθρωπος ανήκει σ' ένα απ' αυτά.
- 5) Παιχνίδι.
- 6) Θεά της Σοφίας.
- 7) Πρώτη λέξις του Προσκοπικού χαιρετισμού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΛΕΖΗΣ
Δημ. Σχ. Ν. Μαγνησίας Θεσ/νίκης

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Με τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων θὰ σχηματισθῇ ἓν ἔνδοξον μέρος τῆς Στερεᾶς κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ 21.

- 1) Πόλις τοῦ Νομοῦ Κοζάνης.
- 2) Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.
- 3) Ποταμὸς τῆς Στερεᾶς.
- 4) Μακεδονικὴ πόλις.
- 5) Πόλις τῆς Εὐβοίας.
- 6) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
Δημ. Σχολ. Σύβρου Λευκάδος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'

Ένας χωρικός πῆγε ἓνα καλάθι μὲ αὐγὰ στὴν πόλι νὰ τὰ πωλήσῃ. Ὁ πρῶτος πελάτης τοῦ εἶπε: «Θὰ ἀγοράσω ἀκριβῶς τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ αὐγὰ τοῦ καλαθιοῦ σου καὶ 1/2 αὐγὸ ἐπὶ πλεόν».

Ὁ δεύτερος πελάτης τοῦ εἶπε: «Θὰ ἀγοράσω τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ἀπομειναντα αὐγὰ καὶ 1/2 αὐγὸ ἐπὶ πλεόν».

Ὁ τρίτος πελάτης τοῦ εἶπε: «Θὰ ἀγοράσω ἀκριβῶς τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ἀπομειναντα αὐγὰ καὶ 1/2 αὐγὸ ἐπὶ πλεόν».

Ὁ χωρικός ἔφερε εἰς πέρας καὶ τὶς τρεῖς συναλλαγὰς χωρὶς νὰ σπάσῃ οὔτε ἓνα αὐγὸ.

Πόσα αὐγὰ εἶχε στὸ καλάθι τοῦ ἀρχικῶς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΒΑΒΑΤΣΙΚΟΣ
Δημ. Ἐμπ. Σχολὴ Πατρῶν

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Ένα αὐτοκίνητο τρέχει 7 μίλια τὴν ὥρα μὲ δεύτερη ταχύτητα καὶ 14 μίλια μὲ τρίτη. Πόσες ὥρες θὰ χρειασθῇ γιὰ νὰ ἀνεβῇ σ' ἓνα ἀνηφορικὸ δρόμο μήκους 98 μιλίων ἂν κάμῃ τὰ 3) 7 τῆς διαδρομῆς μὲ δεύτερη ταχύτητα;

Πρέπει νὰ βρῇτε τὴ λύσι σὲ 10''

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΣΤΑΠΑΣ
Γυμνάσιον Λεωνιδίου

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ένας καθηγητὴς θέλει νὰ μάθῃ τὴν ἑλικίαν τριῶν παιδιῶν. Ὁ δεύ-

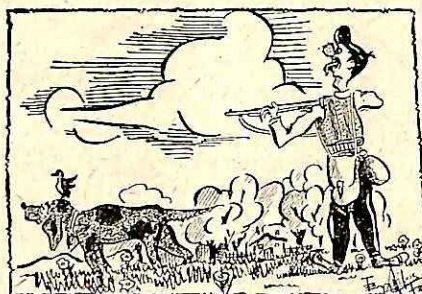
τερος εἶναι 5 χρόνια μικρότερος ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ ὁ τρίτος 3 χρόνια μικρότερος ἀπὸ τὸν δεύτερον καὶ αἱ ἑλικίαι ὅλων τῶν παιδιῶν εἶναι 56. Ποία εἶναι ἡ ἑλικία τοῦ κάθε παιδιοῦ;

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΔΕΛΛΗΣ
Α' Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὸ πρῶτο γράμμα τῆς πρώτης λέξεως, τὸ δεύτερο τῆς δευτέρας, τὸ τρίτο τῆς τρίτης καὶ τὸ τέταρτο τῆς τετάρτης λέξεως σχηματίζουν γνωστὸ ἡφαίστειο.

- 1) Νησί τοῦ Αἰγαίου, 2) Πόλις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 3) Βουνὸ τῆς Ἀττικῆς, 4) Νησί τοῦ Ἰονίου.

Δίλημμα: Σκίτσο τοῦ μαθ. Ι. Ἐγγλέζου, Γυμν. Νικαίας.

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Έστω X οἱ ἐργάται

$$\frac{750}{2} + \frac{650}{2} + \frac{550}{4} \times = 13440 \text{ καὶ } X = 16 \text{ ἐργάτες.}$$

Εἰς οἰωνὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρις.
ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

- 1) Ἑλληνες 2) Βελόνες 3) Ἀγελῶδα 4) Βαρῆλια 5) Πεντέλη 6) Παστέλι 7) Κανέλλα 8) Τρελλὸς 9) Βέλγιον 10) Ἐλεγχος.

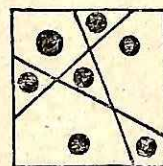
ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) Καλλινίκος 2) Προκόπιος 3) Θεόφιλος 4) Στράβων 5) Ἀγυγία 6) Βῶνος 7) πλὴν 8) Δὸν 9) τε 10) α!

ΑΙΝΙΓΜΑ

Κάσος = Ἄσος.

ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τὸ Καυκάσιον.
Τὸ Ἀρτὸδενο.
Τὸ Λουλάκι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι 60.000.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) Σάμος 2) Ἀλὺς 3) Μῦς 4) ὄς 5) Σ.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Μῦς 2) Μῶρος 3) Μέγας 4) Μάρκος 5) Μάρτιος 6) Μεσσαράς 7) Μεσόγειος 8) Μυροβλήτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Λόμπα = μπάλια.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1) Μυκηναϊκὸς 2) Ἴλιον 3) Λίνδος 4) Τυρταίος 5) Ἰκαρος 6) Ἀριστογείτων 7) Δάμων 8) Ἡρακλῆς 9) Σιμωνίδης.
Τὸ ὄνομα εἶναι Μιλτιάδης.

ΣΚΑΛΑ

- 1) καὶ 2) Κύων 3) Κόπος 4) Κύβητος 5) Κυλλήνη 6) Κάροιο 7) Καρδερίνα.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ὁ 2) ὄς 3) ὄν 4) ὄθων 5) ὄσκαρ 6) ὄβολος 7) ὄλυμπος 8) ὀιδίπους 9) ὀκτώβριος 10) ὀλυμπιακός.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὁ ἕνας γείτων εἶχε 7 πρόβατα καὶ ὁ ἄλλος 5 καὶ ἂν ἔδινε ἓνα πρόβατο ἐκεῖνος ποὺ εἶχε 5, στὸν ἄλλον ποὺ εἶχε 7 θὰ γινόταν 8 ἑνὸς τοῦ ἄλλου θὰ τοῦ ἔμεναν 4. Ἄν ὁ ἄλλος ἴῳρα ἔδινε ἓνα πρόβατο σὲ κείνον ποὺ εἶχε 5 θὰ γινόταν 6 ὁπότε 6 θὰ εἶχε καὶ ὁ ἄλλος γείτων.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Μῖς 2) Μῶρος 3) Μῆσας 4) Μάρκος 5) Μεσσίας 6) Ματθαίος 7) Μισισιππὶς 8) Μινώταυρος 9) Μεγαπολις.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

8	2	6	8
4	10	6	4
4	10	6	4
8	2	6	8

ΑΙΝΙΓΜΑ

ΣΚΑΛΑ

- 1) ὄς 2) Κῶς 3) Ἄθως 4) Κακὸς 5) Λυσίας 6) Ἰωάννης 7) Ταπεινός 8) Ἰσρακράτης.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

- 1) Σ.Ο.Σ. 2) Πρὸ 3) ὄρος 4) Πάρος 5) Φάρος 6) Φόρος 7) Δάσος 8) Ἄπορος 9) πάροδος 10) Κάρπαθος.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ.Ο.Σ. 2) Στίς 3) Σύρος 4) Σπύρος 5) Σάρδεις 6) Σωκράτης.

ΣΚΑΛΕΣ

- 1) Ναυκρατὶς 2) Ναυτίλος 3) Νεάριος 4) Νίκιας 5) Νήσος 6) Ναὸς 7) Νῆς 8) Ν.Σ. 9) Σ.Ν. 10) Σῶν 11) Σιών 12) Σίμων 13) Σταγῶν 14) Στράβων 15) Σιαμαίων 16) Σουλεϊμάν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἄγκυρα, Τυρός.
ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

1	12	7	14
8	13	2	11
10	3	16	5
15	6	9	4

ΛΕΞΙΓΡΑΦΟΣ

Σύρος—Κύρος, Ὁσ—Ἰρίς—Ὀσίρις.

ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

Μῆλος—ἦλος.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

- 1) ἡμέρα 2) παῖρος 3) Ναύ—πλοῖον = Ναύπλιον 4) Μῆλος 5) Μέγαρο.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΗΡΩΩΝ

- 1) Μισαύλης 2) Φερραῖος 3) Κατῶνης 4) Τζαβέλας.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

- 1) Σάμος 2) Ἀθήνα 3) Μῆδος 4) Ὄνομα 5) Σάσας.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

1	7	5	16	11
7	5	16	11	1
5	16	11	1	7
16	11	1	7	5
11	1	7	5	16

ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ 2) Τὸ 3) Π.Α.Ο. 4) Νίκη 5) Μπαρι 6) Κατίνα 7) Ζάτοπεκ 8) Γερμανία 9) Παντιώνιος.

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

- 1) Τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι πικραὶ οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.
- 2) Ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ἦρχισεν τὸ 431 π.Χ. καὶ ἐτελείωσεν τὸ 404 π.Χ.
- 2) Ἀπέθανεν τὸ 323 π.Χ. εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
- 3) Καθιερώθηκε τὸ 1838 μὲ βασιλικὸν διάταγμα τοῦ Ὁθωμανοῦ.
- 4) Εἶναι ὁ ἀείμνηστος Ἑρρίκος Ντυνάν.
- 5) Τὸ 338 π.Χ.
- 6) Ἦρχισαν τὸ 776 π.Χ. καὶ ἡ ἀναβίωσις των ἔγινε στὴ Ἀθήνα τὸ 1896.

ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1) Μῶρος 2) Ρέιμπερ 3) Ἀζωτον 4) Λουμπερ 5) Ὁξυγόνον 6) Ραϊνγκεν 7) Φραγκλίνος.

ΣΚΑΛΑ

- 1) καὶ 2) Κίνα 3) Κιάτο 4) Κατίνα 5) Κάλαντα 6) Καστοριά 7) Καρθαγένη.

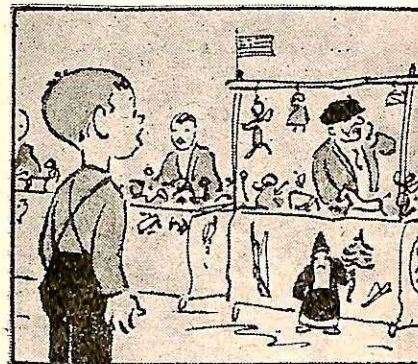
ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τζάμι—Τζαμί.

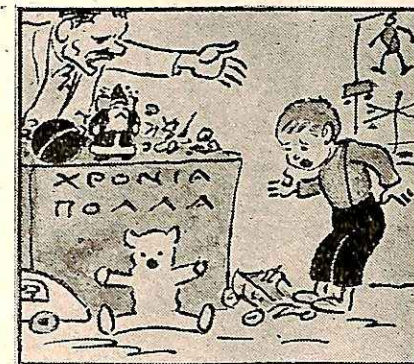
ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

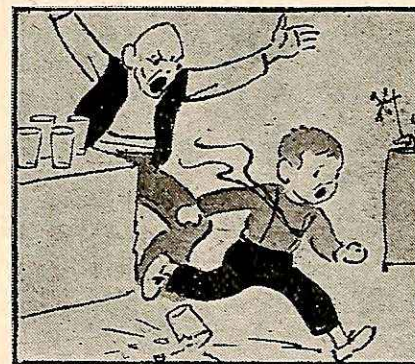
Υπὸ ΑΝ. ΒΩ.

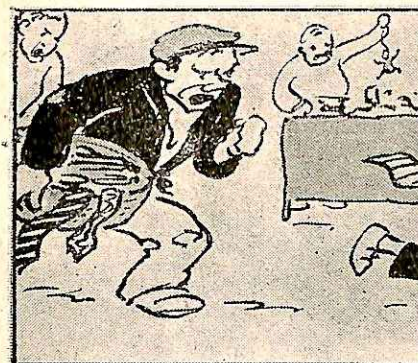
Χριστούγεννα κοντεύουνε
κ' ἔχει ὁ Λελές σαστίσει
τὰ τραπεζάκια βλέποντας
πούχουν στὸ δρόμο στήσει.

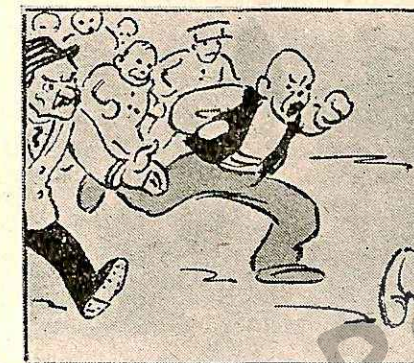
«Πῶπω παιχνίδια!» ξεφωνᾷ.
Μὰ κεῖ ποὺ τὰ χαζεύει
πατάει ἓνα καὶ τὸ σπά.
Ὁ πωλητὴς ἀγριεύει,

καὶ ὁ Λελέκος φεύγοντας
στὸ δρόμο παρασύρει
δύο κορδέλες ἀπὸ δῶ,
πιὸς κεῖ ἓνα ποτήρι,

μία γραβάτα ὕστερα
μπλέκεται στὸνα χέρι του,
τὸν κυνηγᾷ ὁ γραβατᾶς
μαζὶ μὲ τὸ πανέρι του,

κι ὁ κορδελάς κι ὁ ποτηράς,
κόσμος μαζὶ τοὺς τρέχει,
κι ὁ κακομοῖρος ὁ Λελές
τώρα σωσμοὸν δὲν ἔχει.

Ἄλλὰ γιὰ τύχη τοῦ καλῆ
πέφτει ὁ Λελές μας τώρα
ἀπάνω σ' ἓνα μπαλονά,
μὲ ὅλη του τὴ φόρα.

Πέφτει στὸ χῶμα ὁ μπαλονάς
καί... σκάνε τὰ μπαλόνια
μ' ἓνα μεγάλο μπρρρραταμπούμ...
σὰν εἴκοσι κανόνια!

Στὸν κρότο αὐτὸν τρομάζουνε
ὅσοι τὸν κυνηγᾶνε
καὶ ὥσπου νὰ συνέλθουνε
γιὰ λίγο σταματᾶνε.

Καὶ τότε πρόφτασε ὁ Λελές
καὶ σὲ μιά πόρτα κώθηκε,
κ' ἔτσι ἐντελῶς ἀνέλπιστα
σὰν ἀπὸ θαῦμα, σῶθηκε!

ΤΑ ΣΥΜΠΑΝΤΑ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Τὰ σύμ-παν-τα γιορ-τά-ζου-νε τὴ δό-ξα σου Χρι-στὲ — ψη.

— λὰ στὰ οὐρά νια ἄ-γά-λονται ἁγ-γέ-λων στρα-τι-αί, — ψη-αί. —

Ἡ κά-θε ἀνθρώ-πι-νη φω-νή, κά-θε θνη-τοῦ λα-λιά —

Τὴ γέν-νη-σί — σου ψάλ-λου-νε με-γά-λε βα-σι-ληά, — τὸ

ἄ-γιο φῶς σου ἐ-δῶ στή-γῃ θὰ (ἦ) παν-το-τεί-νᾳ καὶ

τὴν ἄ-γά-πη σὺς καρδιές αἰ-ώ-νια δὲ σκορ-πᾶ καὶ πᾶ.

ΠΙΧ
ΦΙΕΤΛΑΣ.

